

Η ΔΙΕΘΝΗΣ ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΚΑΙ Η ΚΛΙΜΑΤΙΚΗ ΚΡΙΣΗ

Στατιστική Έρευνα για την Σχέση Κοινωνικών Μέσων Δικτύωσης και της
Παγκόσμιας Διακυβέρνησης για την Κλιματική Κρίση

ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

ΆΓΓΕΛΟΣ ΤΣΙΩΡΗΣ

ΚΠΕ ΠΚ 2022

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Εισαγωγή	σελ. 2
Ανασκόπηση Βιβλιογραφίας	σελ. 3
Θεωρητικό Υπόβαθρο	σελ. 4
Μεθοδολογία και Μεταβλητές	σελ. 9
Επεξεργασία Δεδομένων	σελ. 15
Ανάλυση Δεδομένων	σελ. 23
Συζήτηση	σελ. 26
Συμπεράσματα	σελ. 28
Βιβλιογραφία	σελ. 29

Τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης και η θεμελίωση της παγκόσμιας κοινότητας: Η περίπτωση της Κλιματικής κρίσης

Εισαγωγή

Το πλαίσιο στο οποίο αναπτύσσεται η διεθνής προβληματική απέναντι στην κλιματική αλλαγή αποτελεί ένα θέμα το οποίο αναδύεται ολοένα και περισσότερο από τους ερευνητές της κρίσης. Η συγκεκριμένη έρευνα αποσκοπεί στην αναγνώριση των βασικών διαδικασιών αλληλεπίδρασης μεταξύ κλιματικής κρίσης, κοινωνικών μέσων δικτύωσης και παγκόσμιας διακυβέρνησης.

Όσον αφορά τα κοινωνικά μέσα δικτύωσης παρουσιάζουν ενδιαφέρον λόγω της ανάγκης για περαιτέρω έρευνας για την σχέση μεταξύ κοινωνικών μέσων δικτύωσης και πολιτικής πραγματικότητας. Τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης έχουν επηρεάσει το πολιτικό σκηνικό κάθε χώρας μέσω της μεγάλης τους εμβέλειας στον γενικό πληθυσμό. Επομένως, είναι άξιο προσοχής πως επηρεάζουν τη διαμόρφωση της παγκόσμιας κοινωνικοπολιτικής πραγματικότητας τόσο σε εθνικό όσο και παγκόσμιο επίπεδο και έτσι την μορφή της παγκοσμιοποίησης.

Το γενικό πλαίσιο έχει απασχολήσει αρκετούς αναλυτές λόγω της μεγάλης επιρροής που είχαν τα κοινωνικά μέσα δικτύωσης κυρίως στο εσωτερικό πολλών κρατών, όπως η Αραβική άνοιξη στην Αίγυπτο. Ωστόσο, σε διεθνές επίπεδο δεν έχει γίνει εκτενής μελέτη για το πως επηρεάζεται το διεθνές σύστημα από τα κοινωνικά μέσα δικτύωσης. Έτσι, η έρευνα μου αποσκοπεί στην ταυτοποίηση των τρόπων που η συγκεκριμένη τεχνολογία επηρεάζει το παγκόσμιο κοινωνικό πλαίσιο στο οποίο λαμβάνει χώρα η παγκοσμιοποίηση και πως αυτή διαμορφώνεται από αυτές τις τεχνολογίες.

Επομένως το ερώτημα το οποίο αναδύεται είναι: Πως τα κοινωνικά μέσα δικτύωσης επηρεάζουν την θεμελίωση της παγκόσμιας διακυβέρνησης στην αντιμετώπιση της κλιματικής κρίσης;

Η απάντηση στο συγκεκριμένο ερώτημα θα δοθεί μέσω της εξέτασης του υπάρχοντος θεωρητικού πλαισίου το οποίο αναφέρεται στην ύπαρξη της παγκόσμιας διακυβέρνησης στον τομέα της κλιματικής αλλαγής και σε δεύτερο επίπεδο τον τρόπο με τον οποίο τα κοινωνικά μέσα δικτύωσης δύναται να το επηρεάσουν. Έτσι, θα ακολουθήσει η ταυτοποίηση των βασικών παραγόντων των οποίων ορισμένοι ερευνητές έχουν αναγνώρισει την επιρροή τους πάνω στις αποφάσεις των κυβερνήσεων για την αντιμετώπιση της κλιματικής αλλαγής και τα κοινωνικά μέσα δικτύωσης. Θα ακολουθήσει η στατιστική έρευνα μεταξύ των βασικών παραγόντων μέσω της μεθόδου των συσχετίσεων. Ύστερα θα αναλυθούν τα αποτελέσματα και πως αυτά τα τοποθετούνται στο ευρύτερο θεωρητικό πλαίσιο. Τέλος, θα ακολουθήσουν τα συμπεράσματα.

Ο γενικός στόχος της εργασίας είναι η εμβάθυνση της μελέτης της σχέσης μεταξύ της παγκόσμιας διακυβέρνησης στον τομέα της κλιματικής κρίσης και των υπάρχοντων κοινωνικών μέσων δικτύωσης. Δηλαδή η δυναμική που μπορούν να

έχουν τα κοινωνικά μέσα δικτύωσης στην διαμόρφωση πολιτικής σε παγκόσμιο επίπεδο. Ωστόσο, η μελέτη αναγνωρίζει ότι ο επηρεασμός της παγκόσμιας πραγματικότητας γίνεται πρώτα μέσω της διαμόρφωσης της εθνικής πολιτικής την οποία δύναται να επηρεάσει η παγκόσμια διακυβέρνηση. Δημιουργώντας έτσι ένα κύκλο επηρεασμού των οποίου είναι ενδιαφέρον να αναγνωριστεί ο ρόλος των κοινωνικών μέσων δικτύωσης.

Τα αποτελέσματα της έρευνας δεν δεικνύουν την άμεση σχέση της διαμόρφωσης πολιτικής από την παγκόσμια διακυβέρνηση για την αντιμετώπιση της κρίσης σε σχέση με τα κοινωνικά μέσα δικτύωσης. Όμως, βρέθηκαν δευτερεύων ενδιαφέροντα αποτελέσματα τα οποία συνεισφέρουν στην γενικότερη συζήτηση περί τον ρόλο των κοινωνικών μέσων δικτύωσης στην πολιτική πραγματικότητα.

Ανασκόπηση Βιβλιογραφίας

Η εργασία αναφέρεται σε δύο βασικούς τομείς βιβλιογραφίας. Πρώτον τον τομέα της παγκόσμιας διακυβέρνησης στην αντιμετώπιση της κλιματικής αλλαγής. Δεύτερον, το τρόπο επιρροής των κοινωνικών μέσων δικτύωσης στην πολιτικό-κοινωνική πραγματικότητα.

Γενικά η παγκόσμια διακυβέρνηση είναι ένα θέμα με πολύ μεγάλη βιβλιογραφία, καθώς τις τελευταίες δεκαετίες έχει διαδραματίσει πολύ μεγάλο ρόλο στην αντιμετώπιση των παγκοσμίων κρίσεων όπως η προσφυγική κρίση. Η κριτική στον τομέα της παγκόσμιας διακυβέρνησης από όλες τις μεριές του πολιτικού φάσματος είναι η καταπάτηση της εθνικής κυριαρχίας των εθνών κρατών λόγω της έλλειψης επιρροής των απλών πολιτών στην διαβούλευση (Steffek & Feretti, 2009).

Όσον αφορά τον ρόλο της παγκόσμιας διακυβέρνησης στην λήψη αποφάσεων για την αντιμετώπιση της κλιματικής κρίσης, η βιβλιογραφία αναγνωρίζει σε αρχικό επίπεδο τους τομείς της παγκόσμιας διακυβέρνησης σε αυτόν τον τομέα, καθώς και τον τρόπο διαμόρφωσης της σημερινής διακυβερνητικής πραγματικότητας (Stevenson & Dryzek, 2012). Με την αυξανόμενη κλιματική αλλαγή τα θέματα τα οποία έχει κληθεί η διακυβέρνηση σε αυτόν τον τομέα να αντιμετωπίσει ποικίλουν. Έτσι μέχρι και τα μέσα της δεκαετίας του 2010 η συζήτηση σε διακυβερνητικό επίπεδο ήταν γύρω από το θέμα της ανάπτυξης τεχνολογιών για την αντιμετώπιση της αύξησης της θερμοκρασίας, όπως φάνηκε από τις αποφάσεις της Συμφωνίας του Παρισιού. Ωστόσο, τα τελευταία χρόνια κοινωνικοπολιτικά θέματα φαίνεται να έρχονται στο επίκεντρο της συζήτησης όπως οι περιβαλλοντικοί πρόσφυγες (Mayer, 2013).

Η εργασία θα θίξει θέματα πολιτικής εμβέλειας της διακυβέρνησης στην αντιμετώπιση της κλιματικής κρίσης, κάτι το οποίο αποβλέπει στην εκπλήρωση κενών στην βιβλιογραφία, καθώς η σχέση αποφάσεων της διακυβέρνησης και οι τρόποι εκπλήρωσης των. Συγκεκριμένα ο ρόλος των κοινωνικών μέσων δικτύωσης στο γενικότερο πλαίσιο παγκόσμιας διακυβέρνησης και οι τρόποι με τους οποίους, ενδεχομένως, αυτή η τεχνολογία επηρεάζει είτε τη διαβουλευτική διαδικασία είτε τον τρόπο πραγματοποίησης των δεν έχει αναλυθεί επαρκώς. Η πιθανότητα αυτή

είναι σύμφωνη με την παρακάτω βιβλιογραφία η οποία έχει αναλύσει την δυνατότητα που έχουν οι απλοί πολίτες να επηρεάσουν την πολιτική πραγματικότητα μέσω αυτών. Έτσι, η εργασία αποβλέπει στην αντιμετώπιση του κενού της βιβλιογραφία που αφορά την παγκόσμια διακυβέρνηση και τα κοινωνικά μέσα δικτύωσης.

Όπως προαναφέρθηκε η μέχρι τώρα έρευνα έχει επικεντρωθεί στην επιρροή των κοινωνικών μέσων δικτύωσης σε διάφορους τομείς στο εσωτερικό των χωρών. Συγκεκριμένα η έρευνα για την τεχνολογία των μέσων κοινωνικής δικτύωσης έχει ασχοληθεί με την επιρροή τους στις εκλογικές καμπάνιες και στην εκλογική συμπεριφορά (Hong and Nadler 2011; Metaxas and Eni 2012; DiGrazia et al. 2013), στην διοργάνωση πολιτικών γεγονότων όπως οι διαδηλώσεις (Conover et al. 2013; Enikolopon et al. 2017; Adamic and Glance 2005; Halberstam and Knight 2016). Επίσης, έχουν γίνει μελέτες για το πως τα κοινωνικά μέσα δικτύωσης επηρεάζουν τις υπάρχουσες συγκρούσεις (Zeitsoff 2017; Zeitsoff et al. 2015; Barberá and Zeitsoff 2017; Asongu et al. 2019a, b), καθώς και τις αγορές (Sprenger et al. 2014; Williams and Reade 2016; Desmarchelier and Fang 2016) αλλά και τα κοινωνικά φαινόμενα όπως ο τουρισμός (Asongu et al. 2018). Τέλος, έχουν γίνει έρευνες στην επιρροή των προαναφερόμενων μέσων στη διακυβέρνηση μιας χώρας που αφορούν κάποιο συγκεκριμένο τομέα όπως η γεωργία (Kodila Todika, 2018).

Επομένως, η δυναμική σχέση μεταξύ κοινωνικών μέσων δικτύωσης και πολιτικό-κοινωνικής πραγματικότητας χαρακτηρίζεται από την δυνατότητα των μέσων να δημιουργούν διαύλους επικοινωνίας μεταξύ των απλών πολιτών και των πολιτικών κέντρων εξουσίας. Έτσι, στους διάφορους τομείς της πολιτικής και κοινωνικής ζωής η παραπάνω βιβλιογραφία έχει προσδιορίσει την σχέση μεταξύ των τεχνολογιών και τους τομείς. Η ερευνά θα προσπαθήσει να αναλύσει περαιτέρω την επιρροή των κοινωνικών μέσων δικτύωσης στην διαμόρφωση εθνικής πολιτικής βάση της παγκόσμιας διακυβέρνησης.

Πιο συγκεκριμένα η εργασία βασίζεται στην υπάρχουσα βιβλιογραφία ότι οι αποφάσεις και οι συζητήσεις της παγκόσμιας διακυβέρνησης αποτελεί την βάση των πολιτικών τα οποία τα κράτη καλούνται να αναπτύξουν εθνική στρατηγική για την αντιμετώπιση της κρίσης. Μέσα σε αυτά τα πλαίσια θα μελετηθεί πως τα κοινωνικά μέσα δικτύωσης δημιουργούν τρόπους πίεσης τόσο σε εθνικό επίπεδο αλλά και διεθνές αφού υπάρχει άρρηκτη σχέση μεταξύ των δύο επιπέδων. Έτσι η εργασία οδηγείται στην βαθύτερη κατανόηση της δυναμικής της παγκόσμιας διακυβέρνησης, εθνικής πολιτικής και κοινωνικών μέσων δικτύωσης κατανοώντας με αυτόν τον τρόπο το είδος της παγκοσμιοποίησης το οποίο αναδεικνύεται εκ των πραγμάτων.

Θεωρητικό Υπόβαθρο

Η παγκόσμια διακυβέρνηση απαρτίζεται από διάφορους φορείς πέραν από τις κυβερνήσεις των κρατών και τους διεθνείς οργανισμούς, όπως ο ιδιωτικός τομέας, οι αγορές, τα παγκόσμια δίκτυα και οι ΜΚΟ. Συγκεκριμένα, στην παγκόσμια

κλιματική διακυβέρνηση συνυπάρχουν όλοι οι παραπάνω παράγοντες με την ιδιωτική πρωτοβουλία να καθοδηγεί τις αλλαγές στον ιδιωτικό τομέα, ενώ πιο πρόσφατα παρατηρείται η πολιτική ανταπόκριση από τα κράτη και οι δεσμεύσεις ύστερα από την λήψη αποφάσεων σε διακυβερνητικές συνελεύσεις (Stevenson & Dryzek, 2012: 193). Ταυτόχρονα με αυτές τις εξελίξεις, παρατηρείται η διάδοση του διαδικτύου όπου λαμβάνουν χώρο συζητήσεις για το συγκεκριμένο θέμα κυρίως από απλούς πολίτες (Stevenson & Dryzek, 2012: 193).

Η Διεθνής Διακυβέρνηση και η κλιματική κρίση

Ο τομέας της πράσινης ενέργειας και η ανταπόκριση στην κλιματική κρίση παρουσιάζει ένα ιδιαίτερο ενδιαφέρον, καθώς είναι ένας νεοσύστατος χώρος παγκόσμιας διακυβέρνησης με τους απλούς πολίτες να μην έχουν άμεση επιρροή στην συγκεκριμένη πολιτική. Ενώ, οι συζητήσεις της παγκόσμια διακυβέρνηση για την κλιματική κρίση λαμβάνει χώρο σε μεγάλες διακυβερνητικές συνεδρίες κυρίως στα πλαίσια του ΟΗΕ.

Η διεθνής πολιτική που αφορά την κλιματική αλλαγή ξεκίνησε κυρίως την δεκαετία του 1980 με τη διεθνή συνέλευση για το περιβάλλον. Ωστόσο, η αρχή της πολιτικής αλλαγής ξεκίνησε με την σύσταση της Διακρατικής Γραμματείας για την Κλιματική Αλλαγή (Intergovernmental Panel for Climate Change) υπό την αιγίδα του ΟΗΕ και του Παγκόσμιου Οργανισμού Μετεωρολογίας (IPCC). Ο συγκεκριμένος οργανισμός προσέφερε την επιστημονική γνωμοδότηση για την σύσταση των πολιτικών που θα μπορούσαν τα κράτη να ακολουθήσουν προκειμένου να αντιμετωπίσουν την κλιματική αλλαγή.

Οι πρώτες συμφωνίες για την επίτευξη στόχων προκειμένου να αποφευχθεί η κλιματική αλλαγή ξεκίνησαν από 1988 με το διεθνές συνέδριο στο Τορόντο όπου συμφωνήθηκε η μείωση των ρύπων του διοξειδίου του άνθρακα (Guttra, 2010: 637). Σε αυτό το συνέδριο έγινε φανερό το χάσμα μεταξύ αναπτυσσόμενων και αναπτυσσόμενων χωρών, όσον αφορά την προθυμία για επίτευξη των στόχων, κάτι που είναι φανερό μέχρι σήμερα (Guttra, 2010: 637-638). Ενώ, άλλοι παράγοντες της διεθνής διακυβέρνησης όπως ο ιδιωτικός τομέας και οι ΜΚΟ ήταν κατά κύριο λόγο αφανείς μέχρι τα μέσα της δεκαετίας του 1990. Με την υπογραφή Πρωτοκόλλου του Κιότο το 1997 ξεκινάει μία νέα πολιτική όπου οι χώρες αναλαμβάνουν πιο γενναίες δεσμεύσεις για την μείωση διαφόρων τοξικών αερίων που επιβαρύνουν την ατμόσφαιρα, καθώς τα κράτη συναινούν σε συγκεκριμένες πολιτικές για την επίτευξη των στόχων, τους οποίους όμως μπορούν να θεσπίσουν όπως θέλουν τα ίδια τα κράτη (Guttra, 2010: 643). Τέλος, το συγκεκριμένο πρωτόκολλο έθεσε την διεθνή επιστημονική κοινότητα στο κέντρο της αντιμετώπισης της κλιματικής αλλαγής, λόγω της συμφωνίας για την ενσωμάτωση συγκεκριμένης τεχνολογίας σε διάφορους τομείς της παραγωγής για την αντιμετώπιση της κλιματικής αλλαγής τόσο στις χώρες του Βορρά όσο και του Νότου (Guttra, 2010: 644).

Η εποχή που ακολούθησε να μην είχε θετικό αποτέλεσμα στις χώρες του πλανήτη που έλαβαν σοβαρά υπόψιν το Πρωτόκολλο, αλλά επέδειξε ότι ο πολιτικός

παράγοντας παρέμεινε ο βασικός οδηγός της αλλαγής. Παρόλο το μεγαλύτερο ρόλο επιρροής της διεθνής κοινότητας (ΜΚΟ, αγορές και επιστημονική κοινότητα) η διεθνής διακυβέρνηση δεν οδηγήθηκε σε νέα συμφωνία η οποία θα εμπεριείχε πιο γενναίες δεσμεύσεις. Συγκεκριμένα η πολιτική Τζωρτζ Μπους να αποτραβηχτεί από το Πρωτόκολλο το 2001 οδήγησε την διεθνή πολιτική σε αδιέξοδο το οποίο λύθηκε αφού απήλθε από την εξουσία και με την ανάδειξη στην εξουσία του Μπαράκ Ομπάμα και την σύσταση εκ νέου συμφωνίας η οποία πραγματώθηκε στο Παρίσι το 2015 (Borger, 2001).

Η ανάδειξη του Μπαράκ Ομπάμα στη προεδρία των ΗΠΑ σήμανε μία νέα περίοδο αντιμετώπισης της κλιματικής αλλαγής παγκοσμίως, καθώς ανέλαβε την πραγμάτωση νέας νομικά δεσμευόμενης συμφωνίας. Έτσι η Συμφωνία του Παρισιού αναβάθμισε τον διακυβερνητικό ρόλο του διεθνούς συστήματος, καθώς ανάμεσα σε άλλες πρωτοβουλίες δημιουργήθηκε μία επιτροπή (UNFCCC) υπεύθυνη για την επίβλεψη των συμφωνηθέντων υπό την αιγίδα του ΟΗΕ (Droge, 2016: 31). Ο ρόλος της συγκεκριμένης επιτροπής είναι η αλληλεπίδραση μεταξύ τόσο των κρατικών όσο και των μη κρατικών οργανισμών που αλληλοεπιδρούν στην διεθνή πολιτική της κλιματικής κρίσης, όπως επενδυτές στην πράσινη ενέργεια και επιστήμονες (Droge, 2016: 31).

Πιο αναλυτικά, η Συμφωνία του Παρισιού για την Κλιματική Αλλαγή είχε τρεις βασικούς στόχους. Πρώτον τις εθνικές πρωτοβουλίες για την αντιμετώπιση της Κλιματικής Αλλαγής. Δεύτερον την δέσμευση για την μείωση της αύξησης της θερμοκρασίας σε λιγότερο από 2 βαθμούς. Τέλος, αναγνωριζόταν η ανάγκη βοήθειας στις αναπτυσσόμενες χώρες τόσο οικονομικά αλλά και τεχνολογικά προκειμένου να υιοθετήσουν πολιτικό-οικονομικές αποφάσεις που να αντιμετωπίζουν την κλιματική αλλαγή.

Ο ρόλος που διαδραμάτισαν οι μεγάλες δυνάμεις στην πραγματοποίηση της Συμφωνίας του Παρισιού αποτελεί κλειδί για την κατανόηση των αποφάσεων της. Οι ΗΠΑ έχοντας τον ρόλο της ηγέτιδας δύναμης πρωταγωνίστησε στην επίτευξη της συμφωνίας και ως παράδειγμα δεσμεύτηκε μία γενναία μείωση των εκπομπών των αερίων που προκαλούν το φαινόμενο του θερμοκηπίου όταν η συμφωνία θα τεθεί σε ισχύ το 2020, αλλά και την ενίσχυση των αδυνάτων χωρών (Droge, 2016: 19-20). Η Ε.Ε., επίσης, δεσμεύτηκε για την μείωση των εκπομπών τοξικών αερίων, ωστόσο οι εσωτερικές ασυμφωνίες μεταξύ των κρατών μελών, βορειοδυτικών κρατών έναντι κεντροανατολικών χωρών, δεν οδήγησε στην λήψη πιο γενναίων δεσμεύσεων (Droge, 2016: 21-22). Τέλος η Κίνα ως εκπρόσωπος των αναπτυσσόμενων χωρών, δηλαδή της ομάδας G77 του ΟΗΕ πράγματι δεσμεύτηκε για κάποιες αλλαγές, αλλά ζήτησε περαιτέρω οικονομική στήριξη για τις συμμαχικές χώρες (Droge, 2016: 20-21).

Σε αυτή την πραγματικότητα η φωνή των πολιτών φαίνεται να μην εισακούστηκε άμεσα, καθώς δεν εκφράστηκε η γνώμη των πολιτών. Ωστόσο, η αυξανόμενη κινητικότητα από μεριάς των πολιτών σε διαδηλώσεις σε διάφορες χώρες, κυρίως δυτικές, δεικνύει την αμεσότητα του θέματος στους απλούς πολίτες

(Παπαγεωργίου, Speedynews). Όμως, από τα τέλη της δεκαετίας του 2000 έκαναν την δυναμική εμφάνιση τους τα κοινωνικά μέσα δικτύωσης, τα οποία δίνουν το χώρο να εκφραστούν άμεσα οι πολίτες. Ως αποτέλεσμα, ένας βασικός τρόπος να εκφραστεί η γνώμη των πολιτών είναι μέσω των κοινωνικών δικτύων πάνω στο θέμα της κλιματικής αλλαγής. Έτσι παρουσιάζεται το ερώτημα πως τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης που έχουν τον κατ' εξοχήν στόχο τη αλληλεπίδραση μεταξύ χρηστών επιδρούν στη διαμόρφωση πολιτικής στην παγκόσμια διακυβέρνηση και ιδιαίτερος πάνω στο θέμα της κλιματικής αλλαγής;

Ο ρόλος των κοινωνικών μέσων δικτύωσης

Πιο αναλυτικά, ο Manuel Castells (2008) παρατήρησε πως τα μέσα ενημέρωσης και το διαδίκτυο απαρτίζουν το «δημόσιο χώρο» όπου οι πολίτες, οι διακυβερνητικές οργανώσεις και τα κράτη ανταλλάσσουν απόψεις δημιουργώντας έτσι μία αποθήκη κουλτούρας/ πληροφοριών για συγκεκριμένα θέματα (79). Έτσι, για τον Castells αυτή η αλληλεπίδραση μεταξύ αυτών των φορέων δημιουργεί ταυτόχρονα μία σταθερότητα αλλά και κοινωνική αλλαγή στη δημόσια σφαίρα τόσο σε κρατικό επίπεδο όσο και σε παγκόσμιο (2018, 79). Επίσης, ο «χώρος» του διαδικτύου έχει το χαρακτηριστικό ότι δεν ελέγχεται από μία κεντρική εξουσία αλλά διάφοροι φορείς ή και πρόσωπα μπορούν να εκφραστούν για ένα συγκεκριμένο θέμα.

Όσον αφορά τα κοινωνικά μέσα δικτύωσης, οι συγκεκριμένες τεχνολογίες δίνουν την δυνατότητα σε ένα μεγάλο αριθμό ανθρώπων να ακουστεί η γνώμη τους, η οποία διαμορφώνεται σύμφωνα με την πληροφόρηση που υπάρχει. Έτσι έγινε κατανοητό από την αρχή της χρήσης των κοινωνικών μέσων δικτύωσης η επιρροή που ασκούσαν σε διάφορους τομείς της δημόσιας ζωής. Συγκεκριμένα στα κοινωνικά μέσα δικτύωσης μπορεί να υπάρξει έκθεση της κρατικής πολιτικής από διάφορες σκοπιές (Auer, 2011: 719). Επίσης, μπορεί το κράτος να συλλέξει πληροφορίες για την δημοτικότητα και τις θέσεις των πολιτών της χώρας για ένα θέμα (Auer, 2011: 719).

Ωστόσο, οι ερευνητές είναι πιο προσεκτικοί στο να διατυπώσουν συμπεράσματα για την δυνατότητα των πολιτών να επηρεάσουν στην διαμόρφωση της πολιτικής των κυβερνήσεων, έτσι τα σχόλια σε αυτή την σχέση είναι προσεκτικά διατυπωμένα. Όμως, κάποιοι ερευνητές έχουν αποδείξει (Jens Steffek, 2011; Oasis Kodila-Tedika, 2018) πως τα κοινωνικά μέσα δικτύωσης δημιουργούν ένα πλαίσιο διακυβέρνησης στο οποίο οι κυβερνήσεις, πολλές φορές, χρειάζονται να απαντήσουν στις δημόσιες πιέσεις που εκφράζονται στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης. Οι Assongu & Odhiambo (2018: 412) αναφέρουν ότι οι τεχνολογίες που αφορούν τις πληροφορίες και την επικοινωνία (Information and Communication Technologies ICTs) έχουν την δυνατότητα να ανοίγουν δίαυλους επικοινωνίας μεταξύ του λαού και των υπευθύνων αλλά και μεταξύ των πολιτών και των διαφόρων αρμοδίων οργάνων στην διαμόρφωση πολιτικής. Έτσι σε θέματα παγκόσμιας εμβέλειας όπως η κλιματική κρίση είναι πιθανό η παγκόσμια κοινή

γνώμη να δημιουργεί πίεση στην διαμόρφωση αντίστοιχης πολιτικής που αντιμετωπίζει το συγκεκριμένο θέμα.

Ο τρόπος που μπορεί να γίνει ο επηρεασμός της δημόσιας σφαίρας στον πολιτικό είναι μέσω των πλατφορμών των κοινωνικών δικτύων που προσφέρουν την δυνατότητα πολιτικής έκφρασης. Το facebook και το Twitter είναι τα κύρια μέσα τα οποία χρησιμοποιούν οι νέοι ενήλικες για να εκφράσουν πολιτικές απόψεις, καθώς τους δίνεται η δυνατότητα. Συγκεκριμένα με τα στοιχεία του 2021 το facebook έχει τους περισσότερους χρήστες στον κόσμο (2.7 δισεκατομμύρια) με τους περισσότερους χρήστες να ανήκουν στην ηλικία 25 με 34 (Barnhart, 2021). Το Twitter έχει γύρω στους 187 εκατομμύρια χρήστες και ο μεγαλύτερος αριθμός χρηστών ανήκει στις ηλικίες 30 με 49 (Barnhart, 2021). Αυτά τα δεδομένα δεικνύουν ότι τα κοινωνικά μέσα δικτύωσης χρησιμοποιούνται κυρίως από σχετικά νέους ανθρώπους οι οποίοι είναι νέοι εργαζόμενοι και γνωρίζουν τις προκλήσεις του σύγχρονου κόσμου.

Επίσης, το facebook το 2020 κατασκεύασε μία νέα σελίδα εντός της πλατφόρμας η οποία περιέχει πολλές πληροφορίες για την κλιματική κρίση στην οποία παρέπεμψε όλους τους χρήστες της (Frost, 2020). Επιπροσθέτως, από τις αρχές του 2020 σε μεγάλες χώρες της δύσης όπως οι ΗΠΑ, η Γερμανία, η Γαλλία και η Βρετανία άρχισαν να φιλτράρονται ορισμένες αναρτήσεις οι οποίες περιείχαν παραπληροφόρηση για το θέμα της κλιματικής κρίσης (Calma, 2021). Όσον αφορά το Twitter, διάφορες έρευνες (Hamer et al., 2015; Swain, 2016) έχουν αποδείξει ότι η κλιματική αλλαγή είναι ένα δημοφιλές hashtag το οποίο βοηθάει στην εμφάνιση της ευαισθητοποίησης για τους χρήστες αλλά και την προτροπική τους κίνηση προς τις κυβερνήσεις και τους διεθνείς οργανισμούς. Έτσι, παρατηρείται ο επηρεασμός της κοινής γνώμης αλλά και η ανάδειξη του προβλήματος σε διεθνές επίπεδο.

Υπόθεση Εργασίας

Η εκτεταμένη χρήση των κοινωνικών μέσων δικτύωσης στα οποία υπάρχει φιλτράρισμα της παραπληροφόρησης αλλά και φίλο-μεταρρυθμιστικές δημοσιεύσεις έναντι της αντιμετώπισης της κλιματικής κρίσης από διάφορους οργανισμούς, όπως ειπώθηκε προηγουμένως, είναι λογικό να επηρεάζει αντίστοιχα την κινητοποίηση από τους χρήστες προς τους πολιτικούς οργανισμούς για την αντιμετώπιση της κρίσης. Ωστόσο, όπως έχει παρατηρήσει η ανεξάρτητη ακαδημαϊκός Dominic Sprohr (2017: 155) στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης εξακολουθούν απλοί χρήστες να ανεβάζουν περιεχόμενο ψευδών ειδήσεων. Σύμφωνα με την ίδια ακαδημαϊκό τι συγκεκριμένο γεγονός δημιουργεί είτε ενδυναμώνει της υπάρχουσες ψευδείς εντυπώσεις κάτι το οποίο μπορεί να δημιουργήσει στρεβλώσεις στις πολιτικές επιλογές των πολιτών. Επομένως, τα κοινωνικά μέσα δικτύωσης μπορεί να δημιουργούν και το αντίθετο αποτέλεσμα, δηλαδή να επηρεάζουν τις κυβερνήσεις προς την αντίθετη κατεύθυνση προς αυτήν της αντιμετώπισης της κλιματικής κρίσης. Επομένως, η ύπαρξη η όχι επιρροής των κοινωνικών μέσων δικτύων είναι το ζητούμενο το οποίο αποσκοπεί να προσδιορίσει η έρευνα.

Ως επακόλουθο της προκείμενης επιρροής των κοινωνικών μέσω δικτύωσης, οι κυβερνήσεις ακολουθώντας τις λαϊκές βουλήσεις ως λογικοί δρώντες σκεπτόμενοι την επανεκλογή τους, δρουν υπό την λαϊκή πίεση αναλόγως το μέγεθός της. Το πλαίσιο το οποίο προσφέρει τα βασικά εργαλεία αντιμετώπισης της κλιματικής κρίσης είναι αυτό της Συμφωνίας του Παρισιού (Hohne et al., 2016: 24). Σύμφωνα με το οποίο κάθε κράτος δεσμεύεται το ίδιο για την θέσπιση στόχων αντιμετώπισης της κλιματικής αλλαγής στα πλαίσια της συμφωνίας. Έτσι, κάθε κυβέρνηση θεσπίζει αναλόγως τα συμφέροντα της και τις δυνατότητες του κράτους.

Προκειμένου να εξεταστεί και έπειτα να προσδιοριστεί η σχέση μεταξύ κοινωνικών μέσων δικτύωσης και παγκόσμιας διακυβέρνησης στο θέμα της κλιματικής κρίσης θα εξεταστεί η σχέση της χρήσης των κοινωνικών μέσων δικτύων όπως το Facebook και το Twitter στις χώρες και η ανάληψη ευθυνών προς την επίλυση της κλιματικής κρίσης από τις κυβερνήσεις.

Έτσι αναμένεται ότι όσο μεγαλύτερη η χρήση των κοινωνικών μέσων δικτύωσης όπως το Facebook και το Twitter τόσο μεγαλύτερο το μέγεθος της ανάληψης ευθυνών από τις κυβερνήσεις.

Μεθοδολογία και Μεταβλητές

Εξαρτημένη μεταβλητή

Οι πρωτοβουλίες των κυβερνήσεων για την επίτευξη των στόχων της Συμφωνίας του Παρισιού θα καταμετρηθεί σύμφωνα με το Climate Change Performance Index. Το συγκεκριμένο ιστολόγιο ανάμεσα σε άλλες κατηγοριοποιήσεις προσφέρει κάθε χρόνο δεδομένα για τις πρωτοβουλίες που αναλαμβάνουν οι κυβερνήσεις προκειμένου να αντιμετωπίσουν την κλιματική αλλαγή σε 4 τομείς. Στο συγκεκριμένο ιστολόγιο αναφέρονται όσες πρωτοβουλίες είναι στα πλαίσια της Συμφωνίας του Παρισιού αλλά και εθνικές πρωτοβουλίες οι οποίες δεν έχουν μόνο στόχο της μείωση της αύξησης της θερμοκρασίας στους 1.5 βαθμούς κελσίου, αλλά στην γενικότερη αντιμετώπιση της κλιματικής αλλαγής. Συγκεκριμένα οι πολιτικές των χωρών αξιολογούνται στα πλαίσια του ποσοστού των τοξικών αερίων που απελευθερώνονται, στην επένδυση των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, στην κατανάλωση ενέργειας και στην κλιματική πολιτική. Έτσι όλες οι χώρες του κόσμου κατηγοριοποιούνται βάση 5 κατηγοριών πρωτοβουλιών: «Πολύ υψηλό», «Υψηλό», «Μεσαίο», «Χαμηλό», «Πολύ Χαμηλό».

Ο δείκτης ο οποίος θα χρησιμοποιηθεί για την καταμέτρηση συγκεκριμένα για τις πρωτοβουλίες σύμφωνα με την συνθήκη του Παρισιού είναι η βαθμολογία στον δείκτη «κλιματική πολιτική». Η συγκεκριμένη βαθμολογία είναι απόρροια της εξέτασης ποιοτικών δεδομένων τα οποία εξετάστηκαν από τους ερευνητές και βαθμολογήθηκαν αναλόγως (CCPI: Methodology). Ωστόσο, το γεγονός ότι εξετάζονται τόσο εθνικές όσο και διεθνής πρωτοβουλίες για την αντιμετώπιση της

κλιματικής αλλαγής επί τη βάση 50-50 για την ανάλογη ποσοτικοποίηση, σηματοδοτεί την καταμέτρηση και της στάσης της εκάστοτε κυβέρνησης.

Ανεξάρτητη Μεταβλητή

Η διείδυση των κοινωνικών μέσων δικτύωσης είναι η ανεξάρτητη μεταβλητή, καθώς η εναλλαγή της τιμής σε αυτή την μεταβλητή ενδέχεται να επηρεάζει την πολιτική των χωρών στην αντιμετώπιση της κλιματικής κρίσης. Τα δεδομένα για τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης θα παρθούν, κυρίως από το Statcounter Global Stats για όλες τις χώρες υπό εξέταση. Ο προαναφερθείς ιστότοπος προσφέρει δεδομένα για όλους τους μήνες κάθε χρόνο από το 2009 και για όλες τις χώρες του κόσμου έως τον Ιανουάριο του 2022. Ενώ, το ποσοστό το οποίο κάθε κοινωνικό μέσο δικτύωσης χρησιμοποιείται ανά ηλεκτρονικό μέσο, δηλαδή είτε από φορητό υπολογιστή, είτε από το κινητό, είτε από ταμπλέτα είτε από όλα μαζί, ο οποίος τελευταίος δείκτης θα χρησιμοποιηθεί για την έρευνα. Επειδή τα συγκεκριμένα δεδομένα έχουν ανεξάρτητο ποσοστό διείδυσης για κάθε μέσο κοινωνικής δικτύωσης θα εξετάσω τα βασικά κοινωνικά μέσα δικτύωσης (facebook, twitter) διαφορετικά. Οι μεταβλητές θα μετρηθούν σε μέσο όρο από την αρχή του 2021 μέχρι τον Δεκέμβριο του ίδιου έτους, καθώς το 2021 είναι το πρώτο έτος που αναμένονται να γίνουν φανερά οι πολιτικές φιλτραρίσματα στο facebook και στο twitter.

Οι χώρες που έχουν μεγαλύτερη χρήση των κοινωνικών μέσων δικτύων είναι κυρίως οι χώρες του ανεπτυγμένου δυτικού κόσμου δηλαδή της Βόρειας Αμερικής, της Ωκεανίας, της Ιαπωνίας και της Ευρώπης (Asongu & Odhiambo, 2018: 412). Συγκεκριμένα αναλυτές, όπως οι Asongu και Odhiambo αναφέρουν ότι η κάλυψη των κοινωνικών μέσων δικτύωσης στις δυτικές χώρες έχει φτάσει σε επίπεδα κορεσμού, καθώς δεν διατίθεται μεγαλύτερη κάλυψη από την ήδη υπάρχουσα αφού έχουν αναπτυχθεί πλήρως οι διαδικτυακές συνδέσεις (2018: 412). Επομένως, οι συγκεκριμένες γεωγραφικές περιοχές προσφέρουν τις ιδανικές προϋποθέσεις για την εξέταση της προαναφερθείσας υπόθεσης, αφού τα αποτελέσματα της χρήσης των κοινωνικών μέσων δικτύωσης θα είναι φανερότερα στις διάφορες εκφάνσεις της πολιτικής και κοινωνικής ζωής των χωρών, από ότι σε άλλες περιοχές του πλανήτη στις οποίες τα κοινωνικά μέσα δικτύωσης δεν χρησιμοποιούνται τόσο εκτενώς.

Άλλες Ελεγχόμενες Μεταβλητές

Άλλες μεταβλητές που θα ελέγξω είναι: η επιρροή του οικολογικού κινήματος, η στάση της εκάστοτε κυβέρνησης, η επιρροή των Μαζικών Μέσων Ενημέρωσης πάνω στην κλιματική κρίση και το επίπεδο οικονομικής ανάπτυξης.

Επιρροή οικολογικού κινήματος

Τα οικολογικά κινήματα εμφανίστηκαν στην πολιτική σκηνή του ανεπτυγμένου δυτικού κόσμου το 1968 (McBride, Council on Foreign Relations: 2021). Η πολιτική τους σταδιοδρομία ξεκίνησε το 1980 με τα πρώτα «πράσινα κόμματα» να

εμφανίζονται κυρίως στην δυτική Ευρώπη και την Ωκεανία (McBride, cfr: 2021). Ύστερα από την εμφάνιση τους έχουν καταφέρει ορισμένες εκλογικές επιτυχίες, κυρίως την συμμετοχή τους σε κυβερνητικούς συνασπισμούς σε χώρες της βόρειας Ευρώπης (De La Baume and Oroschakoff, Politico: 2021).

Ωστόσο, λόγω της υιοθέτησης πράσινης πολιτικής από την πλειοψηφία του πολιτικού φάσματος δεν έχουν αναδειχθεί στις κορυφαίες πολιτικές θέσεις (De La Baume and Oroschakoff, Politico: 2021). Ωστόσο, είναι σημαντικό να αναφερθεί ότι σε ορισμένες χώρες το πράσινο κόμμα δεν έχει αναδειχθεί σε ανεξάρτητο κόμμα αλλά το έχει απορροφήσει κυρίως το αριστερό κόμμα, όπως στις ΗΠΑ (McBride, cfr: 2021).

Όμως, το ποσοστό επιτυχίας των πράσινων κομμάτων δηλώνει την σημαντικότητα που αποδίδουν η πολίτες στην αντιμετώπιση της κλιματικής κρίσης. Έτσι το ποσοστό που έχουν τα πράσινα κόμματα αποτελεί μία έκφραση της πράσινης συνείδησης των πολιτών της χώρας που ενδέχεται να επηρεάζει την βούληση των κυβερνώντων για περαιτέρω κάλυψή της πράσινης ατζέντας. Δηλαδή, η επιτυχία του πράσινου κόμματος μπορεί να ασκεί πίεση για πολιτική δράση στους κυβερνώντες σε αυτόν τον τομέα, οι οποίοι μπορούν να λάβουν ανάλογη στάση σύμφωνα με τα πλαίσια στόχων της Συμφωνίας του Παρισιού. Έτσι είναι ανάγκη να ελεγχθεί ο συγκεκριμένος παράγοντας ώστε να καταμετρηθεί το μέγεθος της πολιτικής πίεσης.

Η μέτρηση του ποσοστού των πράσινων κομμάτων θα μετρηθεί για την Ε.Ε. σύμφωνα με τα ποσοστά που έλαβαν τα πράσινα κόμματα στις ευρωεκλογές του 2019 τα οποία δημοσιεύτηκαν στην έρευνα “The Greens in the 2019 European Elections” από τους Mitya Pearson και Wolfgang Rudig (2020). Στις Ευρωεκλογές τα περισσότερα κόμματα τείνουν να βάζουν υποψηφιότητα ανεξάρτητα, καθώς το ποσοστό τους ανάγεται απευθείας στο Ευρωπαϊκό Πράσινο Κόμμα και όχι στο Αριστερό Ευρωπαϊκό κόμμα, έτσι το ποσοστό το οποίο κερδίζουν τείνει να είναι η πραγματική βάση του κόμματος. Στις υπόλοιπες χώρες της Ευρώπης το ποσοστό θα παρθεί από τα ποσοστά τα οποία έχουν δημοσιευθεί από τις εθνικές εκλογές και υπάρχει πρόσβαση μέσω της Wikipedia στις τελευταίες εκλογικές αναμετρήσεις μέχρι το 2021. Ενώ σε όσες χώρες το οικολογικό κίνημα συνεργάστηκε με κάποιο κόμμα στις εκλογές θα χρησιμοποιείται το ποσοστό του κόμματος με το οποίο συνεργάστηκε.

Η Στάση της εκάστοτε Κυβέρνησης

Υπάρχουν διάφοροι παράγοντες στους οποίους βασίζονται οι αποφάσεις των κυβερνήσεων για την αντιμετώπιση της κλιματικής κρίσης, όπως οι δεσμεύσεις των κυβερνώντων κατά την προεκλογική εκστρατεία στα πλαίσια της εν γένει στάση των πολιτικών προσώπων στην αντιμετώπιση της κλιματικής κρίσης, δηλαδή την ιδεολογία τους. Έτσι, κάθε χώρα αναλόγως την πολιτική βούληση των κυβερνώντων δρα αναλόγως. Για παράδειγμα οι ΗΠΑ υπό την κυβέρνηση Ομπάμα δεσμεύτηκε για μείωση των αερίων που προκαλούν την κλιματική αλλαγή στα πλαίσια της συμφωνίας του Παρισιού αλλά η εκλογή της κυβέρνησης Τραμπ πήρε πίσω την

συγκεκριμένη δέσμευση. Επομένως γίνεται κατανοητό ότι το μέγεθος των δεσμεύσεων των εκάστοτε κυβερνήσεων επηρεάζεται από την πολιτική ιδεολογία των αρχηγών των κυβερνήσεων.

Η μεταρρυθμιστική πρωτοβουλία προς αντιμετώπιση της κλιματικής κρίσης σήμερα δεν φαίνεται να περιορίζεται σε συγκεκριμένα κόμματα παρά μόνο σε ορισμένες χώρες που αποτελούν εξαιρέσεις. Αυτό φαίνεται από τον καθολικό χαρακτήρα της συνθήκης του Παρισιού αφού προτρέπει όλες τις κυβερνήσεις να αναλάβουν δράσει. Έτσι στην Ευρώπη, η Ε.Ε. έχει συμφωνήσει σε στόχους (βλ. Στόχους 2030) για όλα τα κράτη μέλη ανεξάρτητα από την πολιτική ιδεολογία. Ωστόσο, στην πράξη φαίνεται να υπάρχει ένα αντιμεταρρυθμιστικό κύμα στην αντιμετώπιση της κλιματικής κρίσης το οποίο χαρακτηρίζεται από την βιβλιογραφία ως λαϊκίστικό, καθώς αντιδράει στην αντιμετώπιση της κλιματικής κρίσης στα πλαίσια της αντί-διεθνιστικής φιλελεύθερης ρητορικής και οικονομικής πολιτικής (Leigh, MIT Press Reader 2021). Για παράδειγμα, η κυβέρνηση της Πολωνίας του κόμματος Νόμος και Δικαιοσύνη αντιδράει στην περιβαλλοντολογική πολιτική της Ε.Ε. στα πλαίσια της λαϊκίστικής της πολιτικής (Skjærseth, 2018: p. 507).

Επομένως η ιδεολογική στάση της κυβέρνησης απέναντι στην κλιματική κρίση επηρεάζει την πολιτική αντίδραση στην κλιματική κρίση. Η ιδεολογική στάση, ωστόσο, χαρακτηρίζεται από το δίπολο φιλελεύθερος ή λαϊκιστής.

Η καταμέτρησης της στάσης των κυβερνήσεων απέναντι στην κλιματική αλλαγή εμπεριέχεται στην καταμέτρηση της ανεξάρτητης μεταβλητής.

Επιρροή Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης

Τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης (ΜΜΕ) διαδραματίζουν χαρακτηριστικό ρόλο στην πληροφόρηση του κοινού και έτσι στην διαμόρφωση γνώμης βασισμένη πάνω στην επιστημονική γνώση ή στις συνέπειες της κλιματικής κρίσης (Hart, Nisbet & Myers, 2015). Ερευνητές του ΟΗΕ (Boykoff & Roberts, 2008) έχουν αναλύσει την μέθοδο κατά την οποία τα παραδοσιακά ΜΜΕ επηρεάζουν την διαμόρφωση της κοινής γνώμης και στάσης απέναντι στην κλιματική αλλαγή από το 2008 (πριν την ραγδαία αύξηση της χρήσης των κοινωνικών μέσων δικτύωσης). Συγκεκριμένα, σκιαγραφήθηκαν τρεις φάσεις μέχρι την διαμόρφωση της κοινής γνώμης υπέρ της δράσης απέναντι στην αντιμετώπιση της κλιματικής κρίσης. Πρώτον, την υιοθέτηση του εν λόγω θέματος από τα δημοσιογραφικά πρακτορεία και την μείξη της ιστορίας με δημοσιογραφικούς όρους (framing) (Boykoff & Roberts, 2008: 9). Δεύτερον, την δημιουργία της «δημόσιας Αρένας» επί του θέματος, δηλαδή την συνεχή αναφορά πάνω στο θέμα και την αίσθηση τετελεσμένου γεγονότος (climate discourse) (Boykoff & Roberts, 2008: 14). Τέλος, αναφέρεται η ανάλογη στάση των πολιτών απέναντι σε αυτό το θέμα και η ανταπόκριση του απέναντι σε αυτό (Boykoff & Roberts, 2008: 19).

Έτσι, γίνεται κατανοητό ότι η εν γένει φιλική στάση των ΜΜΕ ανά τον κόσμο για την αντιμετώπιση της κλιματικής κρίσης μπορεί να ασκήσει έμμεση πίεση στην κυβέρνηση για την αντιμετώπιση της κλιματικής κρίσης. Έτσι, ο έλεγχος του

αριθμού δημοσιευμάτων που μπορούν να ασκήσουν είτε άμεση πίεση για δράση είτε έμμεση πίεση μέσω της δημοσίευσης των αποτελεσμάτων της κλιματικής κρίσης στη χώρα.

Τα δεδομένα για την μέγεθος της επιρροής των MME θα παρθούν από τον δείκτη MeCCO (Media and Climate Change Observatory). Ο συγκεκριμένος δείκτης προσφέρει δεδομένα για τον αριθμό των δημοσιευμένων άρθρων σε συγκεκριμένες εφημερίδες ανά μήνα (μέχρι και τον Δεκέμβριο του 2021) σε 59 χώρες ανά τον κόσμο καλύπτοντας όλες τις περιοχές του πλανήτη. Οι δυτικές αναπτυγμένες χώρες ΗΠΑ, Καναδάς, Αυστραλία Νέα Ζηλανδία, Ιαπωνία και πολλές Ευρωπαϊκές χώρες καλύπτονται απευθείας με συγκεκριμένο αριθμό δημοσιευμάτων που αναφέρουν τον όρο «κλιματική αλλαγή». Οι εφημερίδες που καλύπτονται βασίζονται πάνω στους παράγοντες της εθνικής γεωγραφικής εμβέλειας των εφημερίδων σε μία χώρα, το μεγάλο μέγεθος της κυκλοφορίας της εφημερίδας και την έγκυρη διαθεσιμότητα από την εν λόγω εφημερίδα. Επομένως, θα ελεγχθεί ο μέσος όρος αριθμός των άρθρων ανά μήνα για το 2021 που υποστηρίζουν την μεταρρύθμιση στον τομέα της αντιμετώπισης της κλιματικής κρίσης είτε άμεσα είτε έμμεσα.

Ο αριθμός των άρθρων που δημοσιεύονται στις εφημερίδες για την κλιματική αλλαγή προσφέρει γνώση όχι τόσο για το μέγεθος της επιρροής αλλά για την σημαντικότητα που αποδίδεται από κορυφαίες εφημερίδες των χωρών στο συγκεκριμένο θέμα.

Κοινή Γνώμη

Η ύπαρξη κοινής γνώμης που διάκειται φιλικά προς την πολιτική αντιμετώπιση της κλιματικής κρίσης είναι πολύ σημαντική για την στάση της κυβέρνησης όταν αναλάβει την εξουσία. Η ύπαρξη πολιτικής σύμφωνης με την Συμφωνία του Παρισιού έχει την δυνατότητα να επηρεαστεί από τη στάση της κοινής γνώμης, καθώς όσο πιο δημοφιλείς είναι η αντιμετώπιση της κλιματικής κρίσης τόσο πιο πρόθυμη είναι η κυβέρνηση να αναλάβει πιο γενναίες πολιτικές για να αντιμετωπίσει την κλιματική κρίση προκειμένου να γίνει η ίδια πιο δημοφιλείς.

Τα δεδομένα θα παρθούν από στατιστικές για την στάση του κοινού απέναντι στην κλιματική κρίση. Πιο συγκεκριμένα τα δεδομένα για την άποψη του κοινού απέναντι στην αντιμετώπιση της κλιματικής κρίσης από την κυβέρνηση στην Ε.Ε. θα παρθούν από το Eurobarometer το οποίο έχει συγκεκριμένη ερώτηση για την στάση των πολιτών το 2021. Για τις υπόλοιπες χώρες όπως το ΗΒ, τις ΗΠΑ, τον Καναδά, την Αυστραλία και την Ιαπωνία η στάση του κοινού θα παρθεί από την έρευνα του GlobeScan το οποίο ερεύνησε την στάση του κοινού ανάμεσα σε 31 χώρες τον Ιούνιο με Ιούλιο του 2021 στα πλαίσια του COP 21 που συνέβη στην Γλασκόβη στα τέλη του 2021. Η συγκεκριμένη έρευνα περιείχε ερώτηση για την προτιμητέα αντιμετώπιση της κλιματικής κρίσης με απάντηση την «η κυβέρνηση (της χώρας μου) να αναλάβει πιο φιλόδοξους στόχους για την αντιμετώπιση της κλιματικής κρίσης». Το ποσοστό της επιλογής αυτής της απάντησης θα ορίσει την στάση της κοινής γνώμης. Ενώ για την Νέα Ζηλανδία υπάρχει ειδική έρευνα από Υπουργείο για

το Περιβάλλον της ίδιας της χώρας. Τέλος για την Νορβηγία και την Ελβετία δεν υπάρχουν δημοσιευμένες έρευνες στο διαδίκτυο.

Οικονομική Ανάπτυξη

Τέλος, η οικονομική ανάπτυξη της χώρας δηλώνει την οικονομική δυνατότητα της στο να αναλάβει μεγαλύτερες πρωτοβουλίες στην βιομηχανία της προκειμένου να υιοθετήσουν πιο γενναίες πολιτικές αντιμετώπισης της κρίσης. Αυτή η πραγματικότητα γίνεται κατανοητή μέσω της δυνατότητας τόσο του ιδιωτικού τομέα όσο και της δημόσιας διοίκησης να προωθήσει νέες τεχνολογίες και νέα πρότυπα στην ανάπτυξη της κάθε χώρας με στόχο να είναι σύμφωνη με τη Συμφωνία του Παρισιού.

Επομένως θα παρθούν τα δεδομένα του ΑΕΠ κατά κεφαλήν κάθε χώρας από το Visual Capitalist για το 2021, το οποίο προσφέρει ετήσια δεδομένα για όλες τις χώρες του κόσμου.

Μέθοδος

Μέσω του λογισμικού R commander θα εξεταστούν οι συσχετίσεις τόσο μεταξύ εξαρτημένης και ανεξάρτητης μεταβλητής όσο και μεταξύ των άλλων μεταβλητών. Για την σχέση μεταξύ κοινωνικών μέσων δικτύωσης και εξαρτημένης μεταβλητής θα παρατεθούν διαφορετικά οι συσχετίσεις για το facebook και το twitter. Οι συσχετισμοί μεταξύ κάποιων ελεγχόμενων μεταβλητών ενδέχεται να επηρεάζουν την εξαρτημένη μεταβλητή, δηλαδή να έχουν κάποιο αντίκτυπο στο μέγεθος πρωτοβουλιών για την αντιμετώπιση της κλιματικής κρίσης με βάση την Συμφωνία του Παρισιού. Οι μεταβλητές αυτές είναι το ποσοστό του οικολογικού κινήματος, η επιρροή των ΜΜΕ, η στάση της κοινής γνώμης και η οικονομική ανάπτυξη.

Η συσχέτιση μεταξύ οικολογικού κινήματος και εξαρτημένης μεταβλητής ενδέχεται να φανερώσει τη σχέση κατά πόσο η δυναμική του οικολογικού κινήματος επηρεάζει την λήψη αποφάσεων. Ενώ, η επιρροή των ΜΜΕ έναντι της ανεξάρτητης μεταβλητής υποδεικνύει την σχέση μεταξύ επιρροής των ΜΜΕ πάνω στις αποφάσεις για την λήψη περαιτέρω αποφάσεων για την αντιμετώπιση της κρίσης. Η στάση της κοινής γνώμης θα συσχετιστεί επίσης με την ανεξάρτητη μεταβλητή φανερώνοντας το είδος της σχέσης. Τέλος, η οικονομική ανάπτυξη σε σχέση με την ανεξάρτητη μεταβλητή μπορεί να φανερώσει αν η οικονομική ευημερία βοηθάει στην λήψη αποφάσεων για το περιβάλλον. Ωστόσο, θα συμπεριληφθούν και οι καταμετρήσεις των συσχετίσεων μεταξύ των υπολοίπων μεταβλητών.

Για την περαιτέρω επιβεβαίωση αλλά και την αναλυτικότερη ματιά στα δεδομένα θα ακολουθήσουν δύο στρωματοποιήσεις. Η μία είναι επί τη βάση της γεωγραφίας εντός της ΕΕ κατά την οποία οι χώρες χωρίζονται σε βόρειες, νότιες και ανατολικές. Έτσι, παρατίθενται οι μέσοι όροι και τα ενδοτεταρτημόρια για κάθε μεταβλητή. Στην δεύτερη στρωματοποίηση όλες οι χώρες του δείγματος χωρίζονται σύμφωνα με την οικονομικές τους δυνατότητες. Επομένως, οι χώρες χωρίζονται στις πολύ πλούσιες χώρες, στις πλούσιες χώρες και στις λιγότερο πλούσιες χώρες. Τα δεδομένα που

παρατίθενται είναι οι μέσοι όροι και τα ενδοτεταρτημόρια για κάθε μεταβλητή αλλά και οι συσχετίσεις μεταξύ της εξαρτημένης και ανεξάρτητης μεταβλητής. Η συγκεκριμένη μέθοδος επιτρέπει την επανεξέταση των συσχετίσεων και των αναλογικοτήτων μεταξύ των μεταβλητών.

Έτσι οι χώρες που επιλέχθηκαν βάση της βιβλιογραφίας για την επεξεργασία των δεδομένων αντιπροσωπεύουν όλες τις περιοχές του δυτικού κόσμου: βόρεια Αμερική, Ευρώπη, Ωκεανία και Ιαπωνία. Έτσι στον συνολικό αριθμό εξέτασης των χωρών θα συμπεριληφθούν 35 χώρες. Συγκεκριμένα οι 27 χώρες της ΕΕ και οι ΗΠΑ, Καναδάς, Ιαπωνία, Αυστραλία, Νέα Ζηλανδία, ΗΒ, Νορβηγία, και Ελβετία.

Επεξεργασία Δεδομένων

Δεδομένα

Τα δεδομένα παρατίθενται στον παρακάτω πίνακα¹

Χώρα	Βαθμολογία MO Κοιν. Δικτ. Face	MO Κοιν. Δικτ. Twit	Περβαλλον. Κιν.	MO MME	Κοινή Γνώμη	ΑΕΠ κατά κεφ. US\$	
Αυστραλία	0,81	67,5	10,4	10,4	530	52	57211
Αυστρία	8,77	71,2	5,99	14,1		60	54820
Βέλγιο	7,78	63,9	6,92	7,6		60	50051
Γερμανία	11,39	67,2	6,69	20,5	202	63	51967
Δανία	15,35	58,2	14,5	13,2	120	72	63645
Ελλάδα	7,76	89,9	2,28	0,9		74	20521
ΗΠΑ	0,8	69,1	10,1	0	729	51	66144
ΗΒ	13,96	56,4	22,7	2,7	1286	54	42236
Ιαπωνία	5,03	16,6	48,2		494	21	40733
Ισπανία	7,87	86,2	3,73	10,1c	272	67	31178
Καναδάς	8,86	57	13,9	2,33	880	56	45871
Κύπρος	6,67	87,5	3,51	3,3c		70	29686
Λετονία	16,2	66,7	15,3	5,3c		56	19934
Λιθουανία	11,85	65,5	4,28			52	22752
Λουξεμβούργο	11,2	59,6	15,5	18,9		60	125923
Μάλτα	6,02	80,4	5,82	0,7		75	32099
Νέα Ζηλανδία	10	69,5	10,7	7,86	242	61	41793
Νορβηγία	12,3	69,7	6,48	3,9	51		76408
Ολλανδία	12,81	68,4	11,9	10,9		73	58029
Ουγγαρία	3,67	93,9	1,92	2,2		60	17645
Πολωνία	6,67	77,2	8,03	38,5c		62	16740
Πορτογαλία	16,76	73,2	5,1	6,9c		57	25097
Σλοβακία	9,11	80,9	2,86			63	21606
Σλοβενία	4,04	84,5	5,26	1,7		52	28734
Σουηδία	17,22	82	5,13	11,5	91	76	57660
Φιλανδία	19,38	48,3	16,9	16	165	61	54817
Βουλγαρία	3,54	97,2	0,5	6,1 c		61	11349
Γαλλία	10,76	61,2	10,84	13,5 c		61	44770
Ελβετία	9,81	59,9	11,4	13,2			90358
Εστονία	11,57	65,1	8,44	1,8		67	26378
Ιρλανδία	7,78	94,1	2,81	11,4		74	90478
Ιταλία	10,13	80,2	4,5	2,3 c		63	35062
Κροατία	7,78	88,4	4	1,8 c		52	16402
Ρουμανία	5,52	95,7	0,63	0		51	14916
Τσεχία	4,62	54	8,5	11,7 c		70	25991

¹ Στον παράγοντα Περιβαλλον. Κιν. το ποσοστό της Αυστραλίας αναφέρεται στο ποσοστό που έλαβε το πράσινο κόμμα στη Βουλή των Αντιπροσώπων στις εκλογές του 2019. Στον ίδιο παράγοντα στις ΗΠΑ το περιβαλλοντολογικό κίνημα έλαβε 0% στις εκλογές του κογκρέσου σε διψήφια στρογγυλοποίηση, ενώ στις Προεδρικές εκλογές δεν υπήρχε καν υποψήφιος. Στην Ιαπωνία την

Αποτελέσματα

Το τεστ συσχέτισης pearson correlation coefficient μεταξύ εξαρτημένης μεταβλητής (βαθμολογίας) και μέσου όρου διείσδυσης του facebook έδειξε ότι υπάρχει αρνητική ασήμαντη συσχέτιση στο ύψος $-0,26$ με στατιστική σημαντικότητα 0.13 και με το διάστημα εμπιστοσύνης στο 95% να υπολογίζει την πραγματική τιμή μεταξύ $-0,55$ και $0,078$. Έτσι, δηλώνεται ότι δεν υπάρχει άμεση σχέση μεταξύ πολιτικής της αντιμετώπισης της κλιματικής κρίσης και διείσδυσης του facebook. Η συσχέτιση pearson correlation coefficient μεταξύ της εξαρτημένης μεταβλητής και μέσου όρου διείσδυσης του twitter για το 2021 υπολογίστηκε στο $0,14$ με στατιστική σημαντικότητα 0.44 και με το διάστημα εμπιστοσύνης στο 95% να υπολογίζει την πραγματική τιμή μεταξύ -0.21 και 0.45 . Γίνεται αντιληπτό ότι ναι μεν υπάρχει θετική συσχέτιση αλλά μη σημαντική σχέση μεταξύ διείσδυσης του twitter και την πολιτική απέναντι στην κλιματική κρίση και ακόμα το αποτέλεσμα δεν είναι στατιστικά σημαντικό.

Η συσχέτιση μεταξύ εξαρτημένης μεταβλητής και των λοιπών παραγόντων παρουσιάζονται παρακάτω: βαθμολογία – επιρροή πράσινου κόμματος $r(30)=0.20$, $p=0.27$ $CI(-0.16,0.51)$ δηλαδή χωρίς κάποια συσχέτιση. Βαθμολογία – Στάση Κοινής Γνώμης $r(31)=0.26$, $p=0.15$ $CI(-0.09,0.55)$ χωρίς δηλαδή κάποια συσχέτιση. Βαθμολογία – ΑΕΠ κατά κεφαλήν $r(33)=0.19$, $p=0.27$ $CI(-0.15,0.49)$ επομένως χωρίς κάποια συσχέτιση. Τέλος, βαθμολογία – Επιρροή ΜΜΕ $r(10)= -0.34$, $p=0,27$ $CI(-0.77,0.29)$ δηλαδή υπάρχει μία αρνητική χαμηλή συσχέτιση η οποία όμως δεν είναι τόσο στατιστικά σημαντική.

Όσον αφορά τις σχέσεις των μεταβλητών σε άλλου τομείς παρουσιάζονται ορισμένα ενδιαφέροντα δεδομένα. Συγκεκριμένα, η σχέση pearson correlation coefficient μεταξύ των μέσων όρων διείσδυσης των δύο κοινωνικών μέσων δικτύων facebook και twitter υπάρχει πολύ υψηλή αρνητική συσχέτιση στο ύψος -0.87 και με πολύ υψηλή στατιστική σημαντικότητα ($8.038e-12$). Επομένως, γίνεται κατανοητό ότι η ανταγωνιστική σχέση μεταξύ των δύο κοινωνικών μέσων δικτύωσης λειτουργούν επί τη βάση σχεδόν μηδενικού αθροίσματος. Επίσης, το ποσοστό διείσδυσης του facebook φαίνεται να έχει θετική χαμηλή συσχέτιση με την στάση της κοινής γνώμης, καθώς $r(31)= 0.48$ με πολύ υψηλή στατιστική σημαντικότητα στο 0.004 . Έτσι, θα αναλυθεί περαιτέρω η φύση της σχέσης μεταξύ των μεταβλητών. Ενώ, εντύπωση προκαλεί το γεγονός ότι η διείσδυση του facebook δεν έχει κάποια ουσιαστική συσχέτιση με την επιρροή του οικολογικού κινήματος,

Σλοβακία και την Λιθουανία δεν υπήρξε καθόλου υποψήφιο πράσινο κόμμα έτσι δεν αναφέρεται ποσοστό. Για τον Καναδά, την Νέα Ζηλανδία και την Νορβηγία τα ποσοστά πάρθηκαν στις εκλογές του 2021, 2020 και 2021 αντιστοίχως. Στο ΗΒ το ποσοστό αναφέρεται στις εθνικές εκλογές. Τέλος, το γράμμα c αναφέρεται στην ύπαρξη συνασπισμού στις Ευρωεκλογές του 2019 για τα Ευρωπαϊκά κράτη.

Ο παράγοντας Μέσος Όρος ΜΜΕ αναφέρεται στον μέσο όρο των άρθρων που δημοσιεύτηκαν μεταξύ Ιανουαρίου και Δεκεμβρίου 2021. Ο αριθμός στρογγυλοποιήθηκε σε ακέραιο λόγω της μη πιθανότητας ύπαρξης μισού άρθρου.

όπως φαίνεται από την αρνητική μη ουσιαστική συσχέτιση $r(30) = -0.29$ και με μη υψηλή στατιστική σημαντικότητα ($p=0.10$).

Την ίδια περίπτωση ασημαντότητα δείχνει η διείσδυση του facebook με την επιρροή των ΜΜΕ, αφού $r(10) = -0.25$ με στατιστική σημαντικότητα στο 0.44. Έτσι, η αρνητική μη ύπαρξη συσχέτισης υποδηλώνει την μη ύπαρξη σχέσης. Ωστόσο, η διείσδυση του facebook φαίνεται να έχει αρνητική χαμηλή συσχέτιση με το ΑΕΠ κατά κεφαλήν, καθώς $r(33) = -0.32$ και με υψηλή στατιστική σημαντικότητα στο ύψος του 0.598. Επομένως, μπορεί να γίνεται αντιληπτό ότι το facebook χρησιμοποιείται από τις σχετικά πιο φτωχές χώρες. Η συγκεκριμένη πρόταση θα εξεταστεί περαιτέρω με την χρήση στρωματοποιήσεων παρακάτω προκειμένου να γίνει αντιληπτή η ακριβής σχέση των μεταβλητών.

Τα δεδομένα της διείσδυσης του twitter σε σχέση με τις άλλες μεταβλητές ακολουθούν παρακάτω. Η συσχέτιση του twitter με την επιρροή του οικολογικού κινήματος ανέρχεται στο $r(30) = 0.22$ με στατιστική σημαντικότητα στο 0.23 δηλαδή χωρίς κάποια ουσιαστική σχέση. Η σχέση μεταξύ twitter και στάση της κοινής γνώμης φαίνεται να είναι αρνητική και μέτρια, καθώς $r(31) = -0.62$ και πολύ υψηλά στατιστική σημαντικότητα, αφού $p=0.0001$. Έτσι, γίνεται αντιληπτό ότι η χρήση του twitter είναι αρνητικά διακείμενη με στην στάση της κοινής γνώμης απέναντι στην κλιματική κρίση. Επίσης, η συσχέτιση μεταξύ twitter και επιρροή των ΜΜΕ ανέρχεται $r(10) = 0.34$ με χαμηλή στατιστική σημαντικότητα $p=0.28$. Έτσι, η θετική χαμηλή συσχέτιση θα πρέπει να χρησιμοποιηθεί με κάποια προσοχή. Τέλος, η συσχέτιση μεταξύ διείσδυσης του twitter με το ΑΕΠ κατά κεφαλήν είναι θετική αλλά μη ουσιαστική, καθώς $r(33) = 0.25$ με χαμηλή στατιστική σημαντικότητα, $p=0.16$.

Οι συσχετίσεις μεταξύ των υπολοίπων μεταβλητών αναγράφονται παρακάτω:

Επιρροή οικολογικού κιν. – στάση Κοινής Γνώμης $r(28) = 0.16$, $p=0.38$.

Επιρροή οικ. κιν. – επιρροή ΜΜΕ $r(9) = -0.62$, $p=0.04$.

Επιρροή οικ. κιν. – ΑΕΠ κατ. κεφ. $r(30) = 0.28$, $p=0.12$

Στάση κοινής γνώμης – επιρροή ΜΜΕ $r(9) = -0.43$, $p=0.19$

Στάση κοινής γνώμης – ΑΕΠ κατ. κεφ. $r(31) = 0.12$, $p=0.52$

Επιρροή ΜΜΕ – ΑΕΠ κατ. κεφ. $r(10) = -0.33$, $p=0.30$

Οι συσχετίσεις οι οποίες χρήζουν περαιτέρω ανάλυσης είναι η επιρροή του οικ. κιν. σε σχέση με την επιρροή των ΜΜΕ, καθώς υπάρχει αρνητική μέτρια συσχέτιση και είναι στατιστικά σημαντική. Επίσης, η επιρροή των ΜΜΕ σε σχέση με την στάση της κοινής γνώμης παρουσιάζει κάποιο ενδιαφέρον, αφού υπάρχει αρνητική χαμηλή συσχέτιση αλλά η στατιστική σημαντικότητα δείχνει ότι πρέπει να αντιμετωπιστεί με κάποια νηφαλιότητα. Τέλος, η συσχέτιση μεταξύ της επιρροής των ΜΜΕ σε σχέση με το ΑΕΠ κατ. κεφ. παρουσιάζει κάποια θετική χαμηλή συσχέτιση αλλά η πολύ χαμηλή στατιστική σημαντικότητα το καθιστά μη σημαντικό.

Εν γένει πρέπει να υπογραμμιστεί ότι το χαμηλό μέγεθος δείγματος της επιρροής των ΜΜΕ το οποίο κυμαίνεται από 9 έως 10 χώρες μπορεί να προσδίδει μία αυξημένη συσχέτιση μεταξύ των μεταβλητών.

Στρωματοποιήσεις

Α. Γεωγραφική στρωματοποίηση

Ο διαχωρισμός των χωρών της ΕΕ επί τη βάση της γεωγραφικής τοποθεσίας αντιστοιχεί σε κατηγοριοποίηση των χωρών ανάλογα με κοινά κοινωνικό-πολιτικά και οικονομικά χαρακτηριστικά. Έτσι, αναμένεται ότι η συγκεκριμένη στρωματοποίηση μπορεί να φανερώσει περισσότερες πληροφορίες σε σχέση με το ερευνητικό ερώτημα.

Επομένως, οι χώρες της ΕΕ χωρίστηκαν σε βόρειες, νότιες και ανατολικές. Οι βόρειες χώρες περιλαμβάνουν την Αυστρία, Γερμανία, Βέλγιο, Ολλανδία, Δανία, Σουηδία, Φινλανδία και Λουξεμβούργο. Οι νότιες χώρες περιλαμβάνουν την Ελλάδα, την Κύπρο, την Μάλτα, την Ιρλανδία (καθώς οικονομικά έχει κοινά χαρακτηριστικά με τις νότιες χώρες), την Ιταλία, την Γαλλία, την Πορτογαλία και την Ισπανία. Τέλος οι ανατολικές χώρες περιλαμβάνουν την Λετονία, την Λιθουανία την Εσθονία, την Πολωνία, την Σλοβακία, την Ουγγαρία, την Τσεχία, την Σλοβενία, την Ρουμανία και την Βουλγαρία.

Οι συγκρίσεις περιλαμβάνουν γενικά αριθμητικά χαρακτηριστικά αλλά και συσχετίσεις ανάμεσα στις κύριες μεταβλητές. Τα κύρια αριθμητικά χαρακτηριστικά αναγράφονται παρακάτω:

Mean

	Βόρειες	Νότιες	Ανατολικές
Βαθμολογία	12.99	9.22	7.69
ΜΟ facebook	64.9	81.6	79.0
ΜΟ Twitter	10.4	4.82	5.42
Περιβαλον. Κιν.	14.1	6.14	7.68
Κοινή Γνώμη	65.5	67.6	58.7
ΑΕΠ κατ. κεφ.	64614	38611	20222

Παρατίθενται τα χαρακτηριστικά των τεταρτημόριων και το standard deviation ανά περιοχή και ανά παράγοντα

Βόρειες

	sd	IQR	0%	25%	50%	75%	100%
Βαθμολογια	4.05	5.22	7.78	10.6	12.10	15.8	19.38
ΜΟ facebook	9.99	9.85	48.3	59.3	65.6	69.1	82.0
ΜΟ Twitter	4.79	8.23	5.13	6.52	9.41	14.8	16.9
Περιβαλλον. Κιν.	4.27	5.38	7.60	11.4	13.7	16.7	20.5
Κοινή Γνώμη	6.82	12.3	60	60	62	72.3	76
ΑΕΠ κατ. κεφ.	25115	5328	50051	54104	56240	59433	125923

Νότιες

	sd	IQR	0%	25%	50%	75%	100%
Βαθμολογια	3.44	2.80	6.02	7.49	7.83	10.3	16.8
ΜΟ facebook	10.5	9.65	61.2	78.5	83.3	88.1	94.1
ΜΟ Twitter	2.69	1.95	2.28	3.34	4.12	5.28	10.8
Περιβαλλον. Κιν.	5.04	8.48	0.70	1.95	5.10	10.4	13.5
Κοινή Γνώμη	6.76	11.5	57.0	62.5	68.5	74	75
ΑΕΠ κατ. κεφ.	22129	8950	20521	28539	31639	37489	90478

Ανατολικές

	sd	IQR	0%	25%	50%	75%	100%
Βαθμολογια	4.11	6.01	3.54	4.33	6.67	10.3	16.2
ΜΟ facebook	14.5	25.1	54	66.1	80.9	91.2	97.2
ΜΟ Twitter	4.39	5.85	0.50	2.39	4.28	8.24	15.3
Περιβαλλον. Κιν.	12.1	4.30	0.00	1.80	2.20	6.10	38.5
Κοινή Γνώμη	6.59	10.5	51	52	60	62.5	38.5

ΑΕΠ κατ. κεφ.	5406	7800	11349	16571	19934	24372	28734
---------------	------	------	-------	-------	-------	-------	-------

Παρακάτω αναγράφονται οι της εξαρτημένης και ανεξάρτητων μεταβλητών συσχετίσεις μεταξύ των παραγόντων:

Βόρειες

Βαθμολογία – MO facebook

$r(6) = -0.232, p = 0.58$ CI (-0.81, 0.57)

Βαθμολογία – MO Twitter

$r(6) = 0.458, p = 0.254$, CI (-0.364, 0.88)

Νότιες

Βαθμολογία – MO facebook

$r(6) = -0.57, p = 0.14$ CI (-0.91, 0.23)

Βαθμολογία – MO Twitter

$r(6) = 0.30, p = 0.47$ CI (-0.52, 0.83)

Ανατολικές

Βαθμολογία – MO facebook

$r(9) = -0.54, p = 0.08$ CI (-0.86, 0.08)

Βαθμολογία – MO Twitter

$r(9) = 0.67, p = 0.02$, CI (0.12, 0.91)

B. Οικονομική Στρωματοποίηση

Η οικονομική κατάταξη των χωρών αναλόγως την οικονομική ευρωστία θα επιτρέψει την εξέταση όλων των χωρών, εντός και εκτός της ΕΕ. Συγκεκριμένα η οικονομική ανάπτυξη των χωρών μπορεί να αποκαλύψει περισσότερα στοιχεία για τα δεδομένα.

Η στρωματοποίηση θα γίνει σε τρεις κατηγορίες. Πρώτον τις λιγότερο πλούσιες χώρες (\$10.000 - \$25.000), τις πλούσιες (\$25.001-\$50.000) και τις πολύ πλούσιες

χώρες (\$50.001- \$130.000). Ο τρόπος εξέτασης θα γίνει βάση της παράθεσης των αριθμητικών περιλήψεων.

Λιγότερο πλούσιες χώρες

Mean	Mean	Standard Deviation
Βαθμολογία	8.01	4.03
ΜΟ facebook	83.9	12.0
ΜΟ Twitter	4.42	4.67
Περιβαλον. Κιν.	7.83	13.7
Κοινή Γνώμη	59%	7.30
ΑΕΠ κατ. κεφ.	17.985	3600

	IQR	0%	25%	50%	75%	100%
Βαθμολογία	3.59	3.54	5.52	7.76	9.11	16.2
ΜΟ facebook	16.7	65.5	77.2	88.4	93.9	97.2
ΜΟ Twitter	2.36	0.50	1.92	2.86	4.28	15.3
Περιβαλλον. Κιν.	4.35	0.00	1.35	2.20	5.70	38.5
Κοινή Γνώμη	10	51	52	60	62	74
ΑΕΠ κατ. κεφ.	4119	11349	16402	17645	20521	22752

Συσχετίσεις βασικών παραγόντων:

Βαθμολογία – ΜΟ facebook $r(7) = -0.88$, $p = 0.002$ CI (-0.97,-0.51)

Βαθμολογία – ΜΟ Twitter $r(7) = 0.80$, $p = 0.01$ CI (0.29, 0.96)

ΜΟ Twitter- ΜΟ facebook $r(7) = -0.76$, $p = 0.02$ CI (-0.95, -0.19)

Πλούσιες Χώρες

	Mean	Standard deviation
Βαθμολογία	8.29	3.10
MO facebook	66.6	20.0
MO Twitter	12.2	12.6
Περιβαλον. Κιν.	5.27	4.61
Κοινή Γνώμη	59.8	20.0
ΑΕΠ κατ. κεφ.	35378	7319

	IQR	0%	25%	50%	75%	100%
Βαθμολογία	4.515	4.04	5.78	8.37	10.3	14
MO facebook	24.6	16.6	56.9	67.3	81.4	87.5
MO Twitter	6.54	3.51	5.07	8.47	11.6	48.2
Περιβαλλον. Κιν.	6.93	0.70	2.05	2.70	8.98	13.5
Κοινή Γνώμη	12.1	21.0	55.5	62	67.8	75
ΑΕΠ κατ. κεφ.	12456	25991	29448	33581	41904	45871

Συσχετίσεις των βασικών παραγόντων:

Βαθμολογία – MO facebook $r(10) = 0.01$, $p = 0.97$ CI (-0.57, 0.58)

Βαθμολογία – MO Twitter $r(10) = -0.03$, $p = 0.92$ CI (-0.60, 0.55)

MO facebook – MO Twitter $r(10) = -0.92$, $p = 0.00$ CI (-0.98, -0.72)

Πολύ πλούσιες χώρες

	Mean	Standard Deviation
Βαθμολογία	10.4	5.50
MO facebook	67.6	11.3
MO Twitter	9.59	4.34

Περιβαλον. Κιν.	11.7	5.59
Κοινή Γνώμη	63.8	8.72
ΑΕΠ κατ. κεφ.	69039	21773

	IQR	0%	25%	50%	75%	100%
Βαθμολογία	5.03	0.80	7.78	11.2	12.8	19.4
ΜΟ facebook	9.80	48.3	59.9	67.5	69.7	94.1
ΜΟ Twitter	5.42	2.81	6.48	10.1	11.9	16.9
Περιβαλλον. Κιν.	3.70	0.00	10.4	11.5	14.1	20.5
Κοινή Γνώμη	12.5	51	60	61	72.5	76
ΑΕΠ κατ. κεφ.	21588	50051	54820	58029	76408	125923

Συσχετίσεις βασικών παραγόντων:

Βαθμολογία – ΜΟ facebook $r(11)$, $p=0.38$, CI (-0.71, 0.34)

Βαθμολογία – ΜΟ Twitter $r(11)= 0.27$, $p=0.37$, CI(-0.33,0.72)

ΜΟ facebook – ΜΟ Twitter $r(11)= -0.85$, $p=0.00$, CI (-0.95,-0.56)

Ανάλυση δεδομένων

Η υπόθεση ότι όσο μεγαλύτερη η διείσδυση των κοινωνικών μέσων δικτύωσης τόσο μεγαλύτερη η ανάληψη ευθυνών της αντιμετώπισης της κλιματικής κρίσης δεν φαίνεται να επιβεβαιώνεται. Συγκεκριμένα, όσον αφορά το facebook και την σχέση του με την ανάληψη ευθυνών για την αντιμετώπιση της κρίσης είναι όχι πολύ σημαντική στατιστικά (0,13) αλλά και αρνητική και μηδαμινή (0,26). Έτσι, γίνεται κατανοητό ότι το facebook δεν συσχετίζεται άμεσα με την λήψη των ευθυνών, ενώ η αρνητική σχέση παραπέμπει στην μεσολάβηση κάποιου άλλου παράγοντα. Τέλος, η σχετικά χαμηλή στατιστική σημαντικότητα δεικνύει την ανάγκη για μεγαλύτερο μέγεθος δείγματος για την ανάδειξη πιο οριστικής απάντησης. Αναφορικά η σχέση μεταξύ twitter και λήψης ευθυνών για την κλιματική κρίση είναι θετική αλλά

χαμηλή (0,14) και πολύ στατιστικά ασήμαντη (0,44) δηλώνοντας έτσι την ανάγκη μεγαλύτερου δείγματος για την παράθεση τελικού συμπεράσματος.

Τα αποτελέσματα παραπέμπουν στην μη επαλήθευση της υπόθεσης για σημαντική άμεση συσχέτιση μεταξύ διείσδυσης κοινωνικών μέσων δικτύωσης και λήψης ευθυνών για την κλιματική κρίση. Επιπροσθέτως, η βαθμολογία στη λήψη αποφάσεων για την καταπολέμηση της κλιματικής κρίσης δεν φαίνεται να συσχετίζεται από κανέναν από τους παράγοντες που μετρήθηκαν. Ωστόσο, οι διάφοροι παράγοντες δεικνύουν ορισμένες ενδιαφέροντες σχέσεις μεταξύ τους.

Πιο συγκεκριμένα, η πολύ μεγάλη αρνητική συσχέτιση (-0.87) μεταξύ facebook και twitter σε συνδυασμό με την πολύ υψηλή στατιστική σημαντικότητα ($8.038e-12$) φαίνεται να δηλώνει την σχέση ότι όσο μεγαλύτερη η διείσδυση του ενός μέσου κοινωνικής δικτύωσης τόσο μικρότερη η διείσδυση του άλλου.

Επίσης, ένα άλλο δεδομένο που παρουσιάζει ενδιαφέρον είναι η συσχέτιση μεταξύ διείσδυσης του facebook και η στάση της κοινής γνώμης. Συγκεκριμένα η χαμηλή συσχέτιση (0.48) σε συνδυασμό με την πολύ υψηλή στατιστική σημαντικότητα υποδεικνύει ότι το facebook μπορεί να εκφράζει την στάση της κοινής γνώμης όσον αφορά την κλιματική κρίση. Τέλος, όσον αφορά το facebook η σχετικά αρνητική χαμηλή συσχέτιση (-0.32) με το κατά κεφαλήν ΑΕΠ δεικνύει την ότι το facebook χρησιμοποιείται περισσότερο από πιο φτωχές χώρες. Ωστόσο, η πολύ υψηλή στατιστική σημαντικότητα (0.60) δεν επιτρέπει την χρήση του εν λόγω ευρήματος ως απόδειξη.

Το twitter παρουσιάζει περισσότερες συσχετίσεις με τους λοιπούς παράγοντες. Συγκεκριμένα, η αρνητική μέτρια συσχέτιση (-0.62) μεταξύ διείσδυσης του twitter και στάση της κοινής γνώμης σε συνδυασμό με την πολύ υψηλή στατιστική σημαντικότητα (0.0001) αποτελεί ισχυρή ένδειξη ότι το twitter δεν εκφράζει την στάση της κοινής γνώμης όσον αφορά της άποψης της κοινωνίας για την στάση της κυβέρνησης στην αντιμετώπιση της κλιματικής κρίσης. Το προαναφερθέν δεδομένο δεικνύει την πιο φιλική στάση των χρηστών του twitter απέναντι στην κυβέρνηση από ότι αυτών του facebook όσον αφορά την στάση τους απέναντι στην αντιμετώπιση της κλιματικής κρίσης. Οι λόγοι για το εν λόγω δεδομένο θα συζητηθούν παρακάτω.

Η χρήση του twitter φαίνεται να συσχετίζεται με την επιρροή των MME ($r=0.34$) αλλά με χαμηλή στατιστική σημαντικότητα ($p=0.28$) υπογραμμίζοντας έτσι την ανάγκη για περαιτέρω δείγμα για την διευκρίνηση της συγκεκριμένης σχέσης. Ωστόσο, η θετική συσχέτιση δεικνύει ότι η διείσδυση του twitter ακολουθεί την διείσδυση των φιλο-μεταρρυθμιστικών MME για την αντιμετώπιση της κρίσης.

Όσον αφορά τους λοιπούς παράγοντες οι βασικές συσχετίσεις που παρουσιάζουν ενδιαφέροντα αποτελέσματα είναι αυτή της επιρροής του οικολογικού κινήματος σε σχέση με την επιρροή των MME, αφού $r = -0.62$ και με υψηλή στατιστική σημαντικότητα, $p = 0.04$. Έτσι γίνεται κατανοητό ότι όσο μεγαλύτερο το ποσοστό του οικολογικού κινήματος η κόμματος τόσο μικρότερη η επιρροή των MME για την

κλιματική αλλαγή. Αυτό το δεδομένο δημιουργεί εντύπωση, καθώς αναμενόταν το αντίθετο. Ωστόσο η συνολική συμπεριφορά του δείκτη της επιρροής των ΜΜΕ είναι άξια σχολιασμού, καθώς παρουσιάζει την μεγαλύτερη συσχέτιση αλλά αρνητική με τους παράγοντες με τις διάφορες μεταβλητές. Συγκεκριμένα, η επιρροή των ΜΜΕ σε σχέση με την στάση της κοινής γνώμης ανέρχεται στο $r=-0.43$ με χαμηλή στατιστική σημαντικότητα ($p=0.19$) κάτι που υποδεικνύει ότι όσο μεγαλύτερη η συγγραφή των ΜΜΕ για την κλιματική κρίση τόσο πιο αρνητική η στάση της κοινής γνώμης απέναντι στον ρόλο της κυβέρνησης στην αντιμετώπιση της κλιματικής κρίσης. Επιπροσθέτως, η επιρροή των ΜΜΕ συσχετίζεται αρνητικά και χαμηλά και με το ΑΕΠ κατ. κεφ. ($r=-0.33$) αλλά με αρκετά χαμηλή στατιστική σημαντικότητα ($p=30$). Εν γένει η επιρροή των ΜΜΕ να μην δεικνύει την ανάγκη για περαιτέρω συλλογή δεδομένων αλλά η συμπεριφορά της επιρροής των ΜΜΕ δείχνει ότι όσο πιο πλούσια η χώρα τόσο λιγότερη η επιρροή των ΜΜΕ για την κλιματική κρίση. Έτσι, η επιρροή των ΜΜΕ φαίνεται να μην συσχετίζεται θετικά με τους περισσότερους παράγοντες.

Οι στρωματοποιήσεις παρουσίασαν ορισμένα ενδιαφέροντα αποτελέσματα επιβεβαιώνοντας τα δεδομένα των γενικών συσχετίσεων. Συγκεκριμένα, η γεωγραφική στρωματοποίηση των χωρών της ΕΕ παρουσίασαν ότι οι βόρειες χώρες έχουν μεγαλύτερη βαθμολογία στην αντιμετώπιση της κλιματικής κρίσης ακολουθούμενες από τις νότιες και ύστερα από τις ανατολικές κατά αισθητή διαφορά τόσο στον μέσο όρο (12,99 9,22 και 7,69 αντιστοίχως) αλλά και με τη διάμεσο (12,1 7,83 και 6,67 αντιστοίχως). Επομένως, γίνεται κατανοητό ότι οι βόρειες χώρες έχουν πολύ ανταποκρίνονται πολύ πιο αποτελεσματικά στην αντιμετώπιση της κλιματικής κρίσης. Ενώ, όσο αφορά την σχέση τους με τα κοινωνικά μέσα δικτύων, το facebook φαίνεται να μην ακολουθεί κάποια ανάλογη διεξόδου με την μεγαλύτερη βαθμολογία. Το twitter, επίσης, δεν εμφανίζει κάποια αναλογικότητα με την μεγαλύτερη βαθμολογία.

Επίσης, στους υπόλοιπους παράγοντες η διεξόδου του facebook και του twitter φαίνονται να λειτουργούν επί τη βάση της αρνητικής υψηλής συσχέτισης, όπως παρατηρήθηκε, καθώς από τη μία οι βόρειες χώρες έχουν πιο χαμηλή διεξόδου facebook (64,9) από ότι οι υπόλοιπες χώρες που έχουν παρόμοιο αριθμό διεξόδου (νότιες: 81,6 ανατολικές: 79). Ενώ, η διεξόδου του twitter είναι αρκετά μεγαλύτερη στις βόρειες (10,4) σε σχέση με αυτή των νοτίων και ανατολικών (4,82 και 5,42 αντιστοίχως).

Όσον αφορά την συσχέτιση του facebook με την στάση της κοινής γνώμης δεν φαίνονται να ακολουθούν ανάλογα ποσοστά οι μέσοι όροι, καθώς το ποσοστό της κοινής γνώμης στις ανατολικές χώρες (65,5) είναι χαμηλότερο από αυτό των βορείων (58,7) παρόλο το αρκετά μεγαλύτερο ποσοστό facebook στις ανατολικές χώρες (79) από ότι στις βόρειες (64,9). Επίσης, η χαμηλή αρνητική συσχέτιση facebook και ΑΕΠ κατ. κεφ. φαίνεται να επιβεβαιώνεται, καθώς ο μέσος όρος του ΑΕΠ κατ. κεφ. είναι πολύ μεγαλύτερος στις βόρειες χώρες (\$64614) από αυτών των υπολοίπων χωρών (νότιες: \$38611 και ανατολικές: \$20222), δηλαδή αντιστρόφως ανάλογα και η διεξόδου του facebook.

Η οικονομική στρωματοποίηση δείχνει να επιβεβαιώνουν τα υπάρχοντα ευρήματα. Συγκεκριμένα, ο μέσος όρος της βαθμολογίας για τις πολύ πλούσιες χώρες είναι αρκετά μεγαλύτερος (10,4) από αυτόν των υπολοίπων χωρών πλούσιων και των λιγότερο πλούσιων χωρών (8,29 και 8,01 αντιστοίχως). Επίσης, η διείσδυση του facebook είναι ξεκάθαρα πολύ πιο μεγάλη στις λιγότερο πλούσιες χώρες (83,9) από ότι στις υπόλοιπες χώρες. Επιβεβαιώνοντας έτσι την αρνητική χαμηλή συσχέτιση η οποία βρέθηκε. Όσον αφορά το twitter δεν φαίνεται να υπάρχει κάποια αναλογικότητα μεταξύ των χωρών, καθώς κάθε δεσμίδα χωρών έχει δυσανάλογο ποσοστό διείσδυσης. Οι υπόλοιποι δύο παράγοντες για τους οποίους μετρήθηκε ο μέσος όρος: το ποσοστό του οικολογικού κινήματος και η κοινή γνώμη δεν παρουσιάζουν κάποια ιδιαίτερη ιδιομορφία παρά μόνο ότι οι πολύ πλούσιες χώρες έχουν μεγαλύτερα ποσοστά και στους δύο αυτούς παράγοντες (11,7 και 63,8 αντιστοίχως). Ωστόσο, δεν παρατηρείται ανάλογη συμπεριφορά στις άλλες δεσμίδες σύμφωνα με την οικονομική ευρωστία των χωρών.

Η επιρροή των MME δεν καταμετρήθηκε στις στρωματοποιήσεις, καθώς το δείγμα ήταν πολύ μικρό για εντός των δεσμίδων.

Συζήτηση

Σε αυτό το μέρος θα ενταχθούν τα αποτελέσματα της έρευνας στην γενικότερη θεωρητική συζήτηση τόσο για τον ρόλο των κοινωνικών μέσων δικτύωσης στην διακυβερνητική πραγματικότητα όσο και για τους δευτερεύοντες παράγοντες οι οποίοι μετρήθηκαν.

Τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης δεν φαίνεται να επηρεάζουν άμεσα την διακυβερνητική διαμόρφωση εθνικών στόχων για την αντιμετώπιση της κλιματικής κρίσης. Τα μέσα δικτύωσης και ιδιαίτερος το facebook, λειτουργούν ως οι εκφραστές της γνώμης των πολιτών, κάτι το οποίο όμως δεν φαίνεται να επηρεάζει άμεσα την στάση των εθνικών κυβερνήσεων τόσο στην διαμόρφωση πολιτικής όσο και στην διαβουλευτική διαδικασία. Επομένως, το συγκεκριμένο δεδομένο δημιουργεί την υποψία ότι η διακυβερνητική συζήτηση για την κλιματική κρίση τοποθετείται στο διεθνές προσκήνιο ύστερα από την ανάγκη της ίδιας της διεθνούς πραγματικότητας για την αντιμετώπιση της. Έτσι, παρατηρείται ότι η διακυβερνητική συζήτηση δημιουργεί την ανάγκη αντιμετώπισης της κρίσης δημιουργώντας την κοινωνική ανάγκη για την αντιμετώπιση της.

Όσον αφορά τον ρόλο του twitter φαίνεται να μην εκφράζει την κοινή γνώμη απέναντι στην κλιματική κρίση, δηλαδή η συγκεκριμένη τεχνολογία δεν αποτελεί μέσο έκφρασης της λαϊκής γνώμης απέναντι στην κλιματική κρίση. Αυτό το δεδομένο παραπέμπει στο γεγονός ότι το twitter εκφράζει τις διακυβερνητικές στάσεις, καθώς δεν εκφράζεται η στάση της κοινής γνώμης η οποία κατηγορεί τις κυβερνήσεις για έλλειψη δράσης. Αυτό το γεγονός μπορεί να εξηγηθεί από την μειωμένη χρήση του twitter σε σχέση με άλλα κοινωνικά μέσα δικτύωσης και την χρήση κυρίως από τους φορείς της πολιτικής εξουσίας.

Η έλλειψη συσχέτισης μεταξύ ποσοστού οικολογικού κινήματος, στάση της κοινής γνώμης απέναντι στην κλιματική κρίση, επιρροής των κοινωνικών μέσων δικτύωσης και πολιτικής απέναντι στην κρίση δεικνύουν ότι οι πολιτικές αντιμετώπισης της κλιματικής κρίσης λαμβάνονται ανεξαρτήτως από τους προαναφερθέντες παράγοντες. Έτσι, ο σχηματισμός πολιτικής στα πλαίσια της παγκόσμιας διακυβέρνησης στον τομέα τη κλιματικής αλλαγής λαμβάνει χώρο σε κλειστά πλαίσια. Δηλαδή, οι πολιτικές διαμορφώνονται ύστερα από διαβούλευση των δρώντων της παγκόσμιας διακυβέρνησης, όπως ο επιστημονικός τομέας, οι ΜΚΟ, ο επιχειρηματικός κόσμος και οι ανάγκες των κυβερνήσεων όπως οι ίδιες τις διαμορφώνουν. Επομένως, ο επηρεασμός της χάραξης πολιτικής μπορεί να γίνει μόνο μέσω της επίδρασης στις διαβουλευτικές διαδικασίες.

Ο παράγοντας ο οποίος παρουσιάζει περισσότερο ενδιαφέρον είναι αυτός της επιρροής των ΜΜΕ, καθώς συσχετίζεται αρνητικά με όλους τους δευτερεύοντες παράγοντες όπως της επιρροής του οικολογικού κινήματος, με την στάση της κοινής γνώμης και το ΑΕΠ κατά κεφαλήν. Αναλυτικά, η υψηλή αρνητική συσχέτιση μεταξύ ποσοστού οικολογικού κινήματος και επιρροής των ΜΜΕ είναι παράδοξη αφού οι δημοσιεύσεις για την κλιματική κρίση στα ΜΜΕ θα μπορούσαν να επηρέαζαν θετικά τις προτιμήσεις των πολιτών όσον αφορά την επιλογή του κόμματος προτιμήσεως για την αντιμετώπιση της κλιματικής κρίσης. Η προαναφερθείσα συσχέτιση όταν εξεταστεί σε σχέση με την συμπεριφορά των υπολοίπων παραγόντων όπως η στάση του κοινού και το κατά κεφαλήν ΑΕΠ δηλώνει ότι η επιρροή των ΜΜΕ υπέρ της αντιμετώπισης της κρίσης γίνεται κυρίως σε χώρες στις οποίες οι άνθρωποι είναι αρνητικά διατεθειμένοι απέναντι στην κρίση. Επομένως, έτσι ερμηνεύεται η αρνητική συσχέτιση, δηλαδή όσο πιο αρνητικά διατεθειμένοι οι πολίτες των χωρών έναντι στην αντιμετώπιση της κλιματικής κρίσης τόσο μεγαλύτερη η κάλυψη από τα ΜΜΕ. Για να συγκεκριμενοποιηθεί η δυναμική της σχέσης θα έπρεπε να εξεταστεί η ποιότητα των ΜΜΕ που δημοσιεύουν για την κλιματική κρίση, δηλαδή η απήχηση στο κοινό για το οποίο δημοσιεύουν οι εφημερίδες και πως αυτό επηρεάζει την διαμόρφωση ψήφου.

Όσον αφορά την γεωγραφική στρωματοποίηση εντός των χωρών της ΕΕ, φανερώνεται ότι η οικονομική ευρωστία των βορείων χωρών αντικατοπτρίζεται στην χρήση του twitter σε αντίθεση με αυτή του facebook στις νότιες και ανατολικές χώρες. Το συγκεκριμένο εύρημα σε σχέση με το παραπάνω εύρημα της συσχέτισης μεταξύ twitter και κοινής γνώμης οδηγεί στο συμπέρασμα ότι οι χρήστες του twitter στις βόρειες χώρες τείνουν να συμφωνούν με τις κυβερνητικές αποφάσεις για την κλιματική κρίση δηλώνοντας έτσι τον πολιτικό κομφορμισμό των πολιτών. Σε αντίθεση η εκτεταμένη χρήση του facebook από τις νότιες και ανατολικές χώρες τις ΕΕ υποδηλώνει την διάσταση μεταξύ των πολιτών από τις κυβερνήσεις δηλαδή των πολιτικό αντικομφορμισμό των λαών.

Οι οικονομικές στρωματοποιήσεις όλων των χωρών του δείγματος αποκαλύπτουν τα ήδη υπάρχοντα στοιχεία. Συγκεκριμένα ο μεγαλύτερος αριθμός βαθμολογίας των πολύ πλούσιων χωρών δηλώνει την αποδοτικότητα του πολιτικού και οικονομικού συστήματος των χωρών στην υιοθέτηση προγραμμάτων για την αντιμετώπιση της

κλιματικής κρίσης. Ενώ, η χρήση του facebook κυρίως από τις λιγότερο πλούσιες χώρες σε συνδυασμό με το εύρημα ότι το facebook εκφράζει την αντικομφορμιστική ατζέντα στο θέμα της κλιματικής κρίσης υποδηλώνει το λιγότερο ευσταθές πολιτικό και οικονομικό σύστημα των χωρών.

Εν συνόλω, τα ευρήματα διαμορφώνουν μία περίπλοκη εικόνα όσον αφορά την διαμόρφωση πολιτικής απέναντι στην αντιμετώπιση της κλιματικής κρίσης.

Συμπεράσματα

Σύμφωνα με τα στοιχεία της έρευνας δεν επιβεβαιώθηκε η υπόθεση εργασίας, δηλαδή ότι η διαμόρφωση πολιτικής σε διακυβερνητικό επίπεδο με εθνικούς στόχους δεν επηρεάζεται άμεσα από την διείσδυση των μέσων κοινωνικής δικτύωσης. Το οποίο αποτέλεσμα δεικνύει τη μη συμπερίληψή των χρηστών του facebook και του twitter στη διαμόρφωση εθνικών στόχων για την αντιμετώπιση της κλιματικής κρίσης από την διεθνή διακυβέρνηση.

Όσον αφορά την βελτίωση της έρευνας προκειμένου να επιτευχθεί μεγαλύτερη ακρίβεια των αποτελεσμάτων και εν συνεχεία καλύτερη ανάλυση των σχέσεων μεταξύ των παραγόντων μπορούσαν να συμπεριληφθούν διάφορα στοιχεία. Συγκεκριμένα, ο διαχωρισμός μεταξύ εθνικών στόχων από τις κυβερνήσεις και των στόχων εμπνευσμένα από τις διαβουλεύσεις της παγκόσμιας διακυβέρνησης θα οδηγούσε στη καλύτερη μελέτη και αλληλεπίδραση μεταξύ των παραγόντων. Επίσης, ο έλεγχος συγκεκριμένων παραγόντων της παγκόσμιας διακυβέρνησης, όπως οι ΜΚΟ και οι διεθνείς οργανισμοί, θα βοηθούσε στη λεπτομερέστερη ανάλυση της διαμόρφωσης πολιτικών σε διεθνές επίπεδο.

Γενικά τα αδύνατα σημεία της εργασίας συμπεριλάμβαναν την έλλειψη δεδομένων για σημαντικούς παράγοντες όπως η επιρροή των ΜΜΕ. Ωστόσο, η συγκεκριμένη έλλειψη μετριάστηκε με την καταμέτρηση της στατιστικής σημαντικότητας. Επιπλέον, η συμπερίληψη αναπτυσσόμενων χωρών και η σύγκριση τους με αυτή των αναπτυγμένων θα προσέθετε αναλυτική δύναμη στην εργασία. Ο περιορισμένος χώρος της εργασίας δεν θα επέτρεπε την συγκεκριμένη εφαρμογή.

Η μελέτη και ανάδειξη του θέματος των κοινωνικών μέσων δικτύωσης στην διεθνή πολιτική πραγματικότητα ήταν ο βασικός στόχος της εργασίας, καθώς ο συγκεκριμένος τομέας έρευνας έχει μείνει ελλιπής. Έτσι, η συγκεκριμένη εργασία προσπάθησε να θίξει πολιτικά ζητήματα σε αυτόν τον τομέα για ευελπιστώντας να εμβαθύνει την συζήτηση των κοινωνικών μέσω δικτύωσης στην πολιτική.

Βιβλιογραφία

- Auer, M., 2011. The Policy Sciences of Social Media. *Policy Studies Journal*, Vol. 39(4), pp.709-736.
- Borger, J., 2001. Bush kills global warming treaty. [online] *the Guardian*. Available at: <<https://www.theguardian.com/environment/2001/mar/29/globalwarming.usnews>> [Accessed 28 March 2022].
- Brent, B. (2021) Social media demographics to inform your brand's strategy in 2021. [online] *Sprout Social*. Available at: <<https://sproutsocial.com/insights/new-social-media-demographics/>> [Accessed 12 November 2021].
- Calma J. (2021) Facebook will add a new label to some climate change posts in the UK. [online] *The Verge*. Available at: <<https://www.theverge.com/2021/2/18/22288439/facebook-label-climate-change-posts-misinformation>> [Accessed 12 November 2021].
- Castells, M. (2008) The New Public Sphere: Global Civil Society, Communication Networks, and Global Governance. *The ANNALS of the American Academy of Political and Social Science*, Vol. 616(1):78-93.
- Climate Change Performance Index | . 2022. Climate Change Performance Index. [online] Available at: <<https://ccpi.org/>> [Accessed 11 May 2022].
- Commission, E., 2021. Eurobarometer. [online] *Europa.eu*. Available at: <<https://europa.eu/eurobarometer/surveys/detail/2273>> [Accessed 11 May 2022].
- De la Baume, M. and Oroschakoff, K., 2022. Green parties struggle to convert climate concern into votes. [online] *POLITICO*. Available at: <<https://www.politico.eu/article/green-parties-struggle-gain-electoral-climate-traction/>> [Accessed 11 May 2022].
- Dröge, S. (2016). The Paris Agreement 2015: turning point for the international climate regime. (SWP Research Paper, 4/2016). Berlin: Stiftung Wissenschaft und Politik -SWP- Deutsches Institut für Internationale Politik und Sicherheit. URL: <<https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:0168-ss0ar-464622>> [Accessed: 11 May 2022].
- GlobeScan | Know your world. Lead the future. 2022. New Global Poll ahead of COP26 in Glasgow Shows Growing Support for Governments to Take Strong Action on Climate Change. [online] Available at: <<https://globescan.com/2021/10/27/global-poll-cop26-growing-support-governments-take-strong-action-climate-change/>> [Accessed 11 May 2022].
- Gupta, J., 2010. A history of international climate change policy. *WIREs Climate Change*, Vol. 1(5), pp.636-653.

- Frost, R., 2021. Is social media fuelling the spread of climate change misinformation?. [online] *euronews*. Available at: <<https://www.euronews.com/green/2020/09/23/is-social-media-fuelling-the-spread-of-climate-change-fake-news>> [Accessed 12 November 2021].
- Hamed, A., Ayer, A., Clark, E., Irons, E., Taylor, G. and Zia, A., 2015. Measuring climate change on Twitter using Google’s algorithm: perception and events. *International Journal of Web Information Systems*, Vol. 11(4), pp.527-544.
- Höhne, N., Kuramochi, T., Warnecke, C., Röser, F., Fekete, H., Hagemann, M., Day, T., Tewari, R., Kurdziel, M., Sterl, S. and Gonzales, S., 2016. The Paris Agreement: resolving the inconsistency between global goals and national contributions. *Climate Policy*, Vol. 17(1), pp.16-32.
- ipcc.ch. 2022. — IPCC. [online] Available at: <<https://www.ipcc.ch>> [Accessed 28 March 2022].
- Kodila-Tedika, O. (2018) Natural resource governance: does social media matter? *Mineral Economics*, Vol. 34: 127–140.
- Leigh, A., 2022. How Populism Imperils the Planet. [online] *The MIT Press Reader*. Available at: <<https://thereader.mitpress.mit.edu/how-populism-imperils-the-planet/>> [Accessed 11 May 2022].
- McBride, J., 2022. How Green-Party Success Is Reshaping Global Politics. [online] *Council on Foreign Relations*. Available at: <<https://www.cfr.org/backgrounder/how-green-party-success-reshaping-global-politics>> [Accessed 11 May 2022].
- Ministry for the Environment. 2022. Understanding New Zealanders’ attitudes to the environment. [online] Available at: <<https://environment.govt.nz/facts-and-science/science-and-data/understanding-new-zealanders-attitudes-to-the-environment/>> [Accessed 11 May 2022].
- Pearson, M. and Rüdiger, W., 2020. The Greens in the 2019 European elections. *Environmental Politics*, Vol. 29(2), pp.336-343.
- Sciencepolicy.colorado.edu. 2022. Home :: Media and Climate Change Observatory. [online] Available at: <http://sciencepolicy.colorado.edu/icecaps/research/media_coverage/index.html> [Accessed 11 May 2022].
- Simplice A. A., Nicholas M. O. (2019) Governance and social media in African countries: An empirical investigation. *Telecommunications Policy*, Vol.43 (5): 411-425.
- Skjærseth, J., 2018. Implementing EU climate and energy policies in Poland: policy feedback and reform. *Environmental Politics*, Vol. 27(3), pp.498-518.

StatCounter Global Stats. 2022. Statcounter Global Stats - Browser, OS, Search Engine including Mobile Usage Share. [online] Available at: <<https://gs.statcounter.com/>> [Accessed 11 May 2022].

Steffek, J. (2010) Public Accountability and the Public Sphere of International Governance. *Ethics & International Affairs*, Vol. 24(1), 45-67.

Stevenson, H. and Dryzek, J. (2012) The Discursive Democratisation of Global Climate Governance. *Environmental Politics*, Vol. 21 (2): 189-210.

Spoehr, D., 2017. Fake news and ideological polarization. *Business Information Review*, 34(3), pp.150-160.

Swain, J., 2022. Mapped: The climate change conversation on Twitter - Carbon Brief. [online] Carbon Brief. Available at: <<https://www.carbonbrief.org/mapped-the-climate-change-conversation-on-twitter>> [Accessed 28 March 2022].

UNDP, 2007. Media Coverage of Climate Change: Current Trends, Strengths, Weaknesses. *Human Development Report Office OCCASIONAL PAPER*.

Visual Capitalist. 2022. Mapped: GDP per Capita Worldwide. [online] Available at: <<https://www.visualcapitalist.com/mapped-gdp-per-capita-worldwide/>> [Accessed 11 May 2022].

Παπαγεωργίου, Ν. ,2022. Πέντε διαδηλώσεις για την προστασία του περιβάλλοντος που έγραψαν ιστορία | Speedynews.gr. [online] Speedynews.gr. Available at: <<https://speedynews.gr/%CE%B1%CE%BE%CE%AF%CE%B6%CE%B5%CE%B9-%CE%BD%CE%B1-%CE%B4%CE%B9%CE%B1%CE%B2%CE%AC%CF%83%CE%B5%CE%B9%CF%82/pente-diadiloseis-gia-tin-prostasia-toy-perivallontos-poy-egrapsan-istoria/>> [Accessed 28 March 2022].